

“ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΗΣ,”

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ - ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΗΝ 15 ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ—ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: **ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΙΩΑΝΝΟΥ**

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 'Αριθ. 32 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Β'.

'Αθήναι, 15—30 Νοεμβρίου 1923.

ΑΡΙΘ. 19—20 [43—44]

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δραχμ. 60.—
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Φράγκα 60.—
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	Δολλάρ. 10.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΑ — ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ — ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

- 'Η 'Ελληνοτουρκική διαφορά διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν. — Ὁ ἐπίλογος τοῦ 'Ελληνοϊταλικοῦ ἐπεισοδίου. — Ἡ ἔλευσις τῶν Σέρβων ἐμποροβιομηχάνων. — Τὰ ἀποτελέσματα τῶν Βουλγαρικῶν ἐκλογῶν. — Ἡ κατὰ τοῦ ἐν Σόφια Σέρβου στρατιωτικοῦ ἀκολούθου ἀπόπειρα. — Ἡ 'Ιταλοϊσπανική συμμαχία. — Ἡ συμμαχική ἀποφίσι διὰ τὰς ἐπανορθώσεις. — Ἡ διάλυσις τῆς 'Αγγικῆς Βουλῆς.
- ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ. — Ἀόρατα στοιχεῖα. — Περὶ κινήσεως, κραδασμοῦ καὶ ὕλης. — Δι' ἐπικοινωνίαι μετὰ τῶν πνευμάτων. — Φακισμός. — Ὁραματισμός. — Πνευματισμός καὶ ὁ ἀόρατος κόσμος. — Ποία ἡ πραγματικότητα.
- Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ. — Οἱ Τριτοπάτορες τῆς 'Αττικῆς.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ — ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΙΚΑ

- SULLY PRUDHOMME. — Παράκλησις [Ποίημα κατὰ μετάφρασιν κ. ΕΙΡΗΝΗΣ Α. ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ].
- ΑΘΗΝΑΣ Ν. ΤΑΡΣΟΥΛΗ. — Βρέχει [Πρόζα].
- Κ. ΤΡΙΚΟΓΛΙΔΗ. — Τὸ ταξίδι τοῦ ἀθλητῆ (τοῦ ΣΑΑΔΗ).
- ΛΕΩΝΙΔΑ Χ. ΖΩΗ. — Φλαμανδοὶ καὶ Ὀλλανδοὶ τοπιογράφοι.
- VESPER. — Ἐθνικὸν Ἀριστέον. [Τὰ Σατυρικά μας].
- ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ. — Γλωσσικαὶ παρηχήσεις.
- HENRI ARDEL. — Ὅλα γίνονται. [Μυθιστόρημα κατὰ μετάφρασιν Κας ΕΛΙΖ. Χ. ΔΕΛΕΝΔΑ].

ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

'Επιστήμη—Τέχνη—Γράμματα—Εἰδήσεις—Περλεργα.

ΓΡΑΦΕΙΑ „ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΟΥ“

32. — ΟΔΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 32. — ΑΘΗΝΑΙ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ

Τὴν παρακολούθησιν καὶ διεξαγωγὴν πάσης φύσεως ἐν γένει διοικητικῶν υποθέσεων παρ' ἅσιν τοῖς Ὑπουργείοις καὶ ταῖς ἄλλαις Δημοσίαις καὶ Δημοτικαῖς ὑπηρεσίαις ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ

Τὴν ταχεῖαν καὶ εὐκρινὴ διεκπεραίωσιν διαφόρων υποθέσεων:

Φορολογικῶν - Κτηματικῶν - Μεταλλείων | Ἐπιστροφῶν χρημάτων - Ἐκδοσιν Ἀ-
καδηρονομικῶν - Ἐπιτάξεων - Τελωνειακῶν | δεῶν - Ἐκδοσιν Διαβατηρίων
κ. λ. π. κ. λ. π.

Ἐν γένει δὲ τὴν διεξαγωγὴν καὶ παρακολούθησιν πάσης αἰτήσεως υποβαλλομένης πρὸς πᾶσαν δημοσίαν Ἀρχήν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Τῆ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΔΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ:

Τὴν διεξαγωγὴν καὶ παρακολούθησιν υποθέσεων παρὰ ταῖς διαφοροῖς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Τραπεζαῖς, Τραπεζικαῖς καὶ Χρηματιστικαῖς Γραφεῖαις, ὡς καὶ τὴν παροχὴν πάσης σχετικῆς πληροφορίας, ὡς κληρώσεων ἑμπολογίων, ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως μετοχῶν καὶ διαφόρων τίτλων, ἀφίξεως ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν κ.λ.π. κ.λ.π.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΥΝΤΟΜΟΙ

Ἀποσπ. αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβόσματα ἀπευθύνονται εἰς τὴν Διεύθυνσιν: «Παντογνώστου».

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΠΑΛΗΟΥ)

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐκάστην Δευτέραν.

Ἄτμ. «ΙΣΜΗΝΗ» 8 μ. μ. διὰ Σύρον, Τήνον, Ἄνδρον, Κέρθιον.

Ἐκάστην Τρίτην.

Ἄτμ. «ΧΙΟΣ» καὶ «ΣΠΕΤΣΑΙ» ἐναλλάξ 6 μ. μ. διὰ Χαλκίδα, Βόλον, Θεσπλίαν, Ἄγ. Ὀρος, Καβάλλαν, Δεδαγάτη, Κάστρο (Δήμου), Μιτυλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.

Ἐκάστην Τετάρτην.

Ἄτμ. «ΠΕΛΟΨ» καὶ «ΑΡΓΟΛΙΣ» ἐναλλάξ 5 μ. μ. διὰ Χίον, Μιτυλήνην, Δεδαγάτη, Καβάλλαν, Ἄγ. Ὀρος, Θεσπλίαν, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιᾶ. — Ἄτμ. «ΠΗΝΕΙΟΣ» 6 μ. μ. διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργυσόλιον.

Τετάρτην κατὰ δεκαπενθήμερον.

Ἄτμ. «ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» 6 μ. μ. διὰ Χίον, Καρλόβασι, Βαθύ, Λέρον, Κάλυμνον, Κω, Νίσυρον, Σύμην, Ρόδον, Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐκάστην Πέμπτην.

Ἄτμ. «ΙΣΜΗΝΗ» 10 π. μ. διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Βρινδῆσιον. — Ἄτμ. «ΠΕΛΟΨ» καὶ «ΑΡΓΟΛΙΣ» ἐναλλάξ 6 μ. μ. διὰ Μονεμβασιᾶν, Βάτικα, Ἄγ. Πελαγίαν, Γόθειον, Πορτοκάγιο, Γερολιμένα, Μέζαπον, Σελινόισαν, Καρδαμύλην, Καλάμας. — Ἄτμ. «ΧΙΟΣ» καὶ «ΣΠΕΤΣΑΙ» ἐναλλάξ 6 μ. μ. διὰ Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.

Ἐκάστον Σάββατον.

Ἄτμ. «ΔΑΦΝΗ» καὶ «ΕΛΣΗ» ἐναλλάξ μεσημέριαν κατ' εὐθείαν Ἡράκλειον, Ἀλεξάνδρειαν. — Ἄτμ. «ΔΑΦΝΗ» καὶ «ΕΛΣΗ» ἐναλλάξ 5 μ. μ. διὰ Χίον, Μιτυλήνην, Δεδαγάτη, Καβάλλαν, Ἄγ. Ὀρος, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιᾶ. — Ἄτμ. «ΠΗΝΕΙΟΣ» 6 μ. μ. διὰ Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

Ἐν Ἀθήναις: Σταδίου 64 Α, τηλ. 2-61. Γενικὸν Πρακτορεῖον, Κούκ, Γκιόλιαν, Ἀμερικαν Ἐξπρές, Δέδε
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη, Ἀπὸ Τζελέπη τηλ. 25, 1-62, 1-68. Πρακτ. Γενικὸν Πρακτορεῖον, Γραφεῖον Μάρτυ Βολίκα.

ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΗΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ - ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΗΝ 15 ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ Ἀριθ. 32 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Β'

Ἀθήναι, 15-30 Νοεμβρίου 1923.

ΑΡΙΘ. 19-20 [43-44]

ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΑ - ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Η ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΝ. — Από τινος σφοδρᾶ ἀρθρογραφία τοῦ Τουρκικοῦ Τύπου ἤρξατο ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς δῆθεν πιέσεις τῶν ὑπὸ ἀνταλλαγὴν Μουσουλμάνων. Ἐπίσης παρετηρήθησαν ὑποπτοὶ προσπάθειαι τῶν ἐν Λονδίῳ καὶ Παρισίοις Τουρκικῶν κύκλων ὅπως δημιουργήσῃσι θόρυβον εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ Τουρκία εὐρεθεῖσα ἀπαράσκευος διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀνταλλασσομένων Μουσουλμάνων ἐπιζητεῖ διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ ἐπιβραδύνη τὴν ἀνταλλαγὴν. — Ἡ τακτικὴ ὅμως αὕτη τοῦ Τουρκικοῦ τύπου προσεῖλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμόδιων. Ὁ ἐν Τουρκίᾳ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Πολίτης διεμαρτυρήθη ἐντόνως πρὸς τὸν Ἀδνὰν Βέην, καθ' ὅσον ἡ γλῶσσα αὕτη τοῦ Τύπου δυσχεραίνει τὰς Ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις. Ἐπίσης καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλε μακρὰν διακοίνωσιν εἰς τὰς ὑπογραφάσας τὴν Συνθήκην τῆς Λωζάνης Μεγάλας Δυνάμεις, ἐν ἣ περιγράφονται πλείστοι παραβιάσεις ταύτης ὑπὸ τῶν Τούρκων, τονίζεται δ' ἡ ἀξιοθρήνητος κατάστασις τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καταφυγόντων προσφύγων, τὰ δεινὰ τὰ ὅποια ὑφίστανται οἱ ἐναπομειναντες εἰσὶτι ὄμηροι καὶ τέλος αἱ παρὰ τὴν Συνθήκην ἐξακολουθοῦσαι καταδιώξεις καὶ διαρπαγαὶ τῶν περιουσιῶν τῶν ἐν Κωνσταντινῇ Ἑλλήνων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, ἣς ἀπολαύουσιν οἱ ἐν Ἑλλάδι Μουσουλμάνοι, καὶ πρὸς τὰς εὐκολίας αἱ ὅποια παρέχονται εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀναχώρησιν. Οὐχ ἦττον ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν ἐξακολουθεῖ. Τὴν 21 Νοεμβρίου ἤρξατο ἐπιβιβαζόμενοι ἐπὶ τοῦ εἰς Θεσσαλονίκην καταπεύσαντος Τουρκικοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀρσλὰν» οἱ

πρῶτοι ἀνταλλασσόμενοι ἐκ τῶν Τούρκων τῆς Μακεδονίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναχωρησάντων ἀνέρχεται εἰς χιλίους περίπου μετ' αὐτῶν δ' ἀνεχώρησαν καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ αὐτοῦ ὄρφανοτροφείου μετὰ τοῦ προσωπικοῦ του. Ἐπίσης τὴν 23ην ἰδίου μηνὸς ἀνεχώρησαν περὶ τὰς 4000 Τούρκων διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Σαχαρία».

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΕΠΙΣΟΔΙΟΥ. — Εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Διασκέψεως τῶν Πρεσβευτῶν ὑπεβλήθη εἰς ταύτην ὑπὸ τῆς ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχην Σιμπούγια ἐπιτροπῆς λεπτομερῆς ἐκθεσις τῶν ἐρευνῶν ταύτης ἐπὶ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ ἐπισημοῦ. Ἡ Διάσκεψις ἐξέφρασε τὰς θερμότητας εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μετ' ἣς διεξήγαγον τὴν ἀνατεθεισαν αὐτοῖς ἐντολήν. Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ τύπου ἡ ἐκθεσις αὕτη οὐδὲν ἀποδεικνύει σχετικῶς πρὸς τὰς εὐθύναις τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν διὰ τὸ ἐγκλημα τῆς Κακαβιάς, οὐδὲν δὲ νέον στοιχεῖον παρέχει ἱκανὸν νὰ μεταβάλῃ τὰς μέχρι τοῦδε ἀποφάσεις τῆς Διασκέψεως, ὀρθῶς δὲ τὸ ἐπισημοῦν τοῦτο ἐθεωρήθη λήξαν.

Η ΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ. — Ἡ ἐξ 25 περίπου προσώπων ἀποτελούμενη ὁμάς τῶν Σέρβων ἐμποροβιομηχάνων τῶν ἀφιχθέντων ἐνταῦθα πρὸς σύμφηξιν τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπορικῶν σχέσεων ἐγένετο εὐμενέστατα δεκτὴ ὑπὸ τε τῶν ἐπισημῶν καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου. Πρὸς τιμὴν τῶν παρετέθη πρόγευμα εἰς τὸ ἐν Φιλήθῳ Ἀκταῖον εἰς ὃ παρεκάθησαν καὶ ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Θερμόταται προπόσεις ἠγέρθησαν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ τῆς ἐλεύσεως τῆς ὁμάδος, ὁ δὲ Σέρβος Πρεσβευτὴς ἐχαιρέτισε τὸ γεγονός ὡς ἀπαρχὴν μιᾶς εὐρυτέρας συνεννοήσεως καὶ στενωτέρου συνδέσμου οὐ μόνον τῶν δύο φίλων καὶ συμμάχων Κρα-

των άλλὰ καὶ ἔλων τῶν Βαλκανικῶν τοιούτων, ὅτινες λησμονοῦντες τὸ παρελθὸν πρέπει νὰ καταβάλωσι κοινὴν προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς Βαλκανικῆς ἐνώσεως ἥτις καὶ μόνῃ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΕΚΔΟΓΩΝ. — Αἱ Βουλγαρικαὶ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ἐν πλήρει τάξει, ἐξαιρέσει ἀσημάντων τινῶν ἐπεισοδίων. Ἐπὶ συνόλου 247 ἑδρῶν οἱ Κυβερνητικοὶ συνδυασμοὶ ἀνέδειξαν 190 ἐπιτυχόντας καθ' ὅσον ὑπὸ τὴν σημαίαν των εἶχον συγκεντρωθῆ αἱ καλύτεραι διανοητικαὶ δυνάμεις τῆς Βουλγαρίας. Αἱ ὑπόλοιποι ἔδρα ἐκερδίθησαν ὑπὸ Ἐθνικοφρόνων, Κομμουνιστῶν καὶ λοιπῶν κομμάτων ἐξ ὧν οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἀγροτικοὶ εἶχον καταρτίσει κοινούς συνδυασμούς. Ἡ νέα Βουλὴ περιλαμβάνει ἀντιπροσώπους ἔλων τῶν κοινωνικῶν κατηγοριῶν ἐνισχυομένη δὲ ὑπὸ πάντων τῶν ὑγιῶν στοιχείων τῆς χώρας θὰ δυνήθῃ νὰ λύσῃ ἐπιφελῶς τὰ μεγάλα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἔθεσεν ἐνώπιον τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ ὁ Παγκόσμιος πόλεμος καὶ αἱ ἐξ αὐτοῦ προελθοῦσαι συνθήκαι. Αὕτη θὰ συνέλθῃ εἰς τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου καὶ κατὰ πρότον θὰ ἀπασχοληθῇ μὲ τὴν τροποποίησιν πολυαριθμῶν νόμων τοῦ παλαιοῦ ἀγροτικοῦ καθεστώτος μὴ συμβιβαζομένων μὲ τὰς σημερινὰς συνθήκας.

Ἡ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΣΕΡΒΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΠΟΠΕΙΡΑ. — Μεγάλως ἐξηγέρθη ἡ κοινὴ Σερβικὴ γνώμη ἕνεκα τῆς ἀποπειρας κατὰ τοῦ ἐν Σόφια Σέρβου στρατιωτικοῦ ἀκολούθου. Σύμπτως ὁ Τύπος ἐπιτίθεται ὀρμητικῶς ἐναντίον τῶν ἰθυόντων Βουλγαρικῶν κύκλων εἰς οὓς ἀποδίδει τὴν ἀπόπειραν ἢ θεωρεῖ ὡς πρόκλησιν. Αὕτη ἔλαθε χώραν ὡς ἐξῆς. Τρεῖς ἀγνωστοὶ παρουσιασθέντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ στρατιωτ. ἀκολούθου ἐζήτησαν νὰ τὸν ἴδωσι μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἔχουσι νὰ τῷ ἐγχειρίσωσιν ἐπιστολήν. Ὁ ὑπηρετῆς δὲν τοῖς ἐπέτρεψε νὰ εἰσέλθωσιν ἀλλ' ἐζήτησε νὰ κομίσῃ αὐτοὺς τὴν ἐπιστολήν. Οἱ ἀγνωστοὶ ἐπετέθησαν τότε ἐναντίον τοῦ διὰ μαχαίρων. Εἰς τὰς φωνὰς του ἐσπευσέν ὁ Σέρβος ἀκόλουθος εἰς τὴν θείαν τοῦ ὁποίου οἱ μὲν δύο ἀγνωστοὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἐνῶ ὁ τρίτος τὸν ἐπυροδόγησε διὰ περιστρόφου ἀνεπιτυχῶς. Ὁ ἀκόλουθος τὸν συνέλαβεν, ἀλλ' ἐκεῖνος τὸν ἐκτόπησε διὰ τοῦ ὄπλου εἰς τὴν κεφαλὴν τραυματίσας αὐτὸν σοβαρῶς καὶ κατορθώσας οὕτω νὰ διαφύγῃ.

Τὸ εἰς Βελιγράδιον συνελθὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπευθύνῃ αὐστηροτάτην διακρίνωσιν δι' ἧς νὰ ζητητῆαι πλήρης ἰκανοποίησις. Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἐξέφρασε τὴν λύπην τῆς διὰ τὸ συμβῆν φαίνεται δὲ διατεθειμένη νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν Σερβίαν πρὸς ἀποφυγὴν παραίτηρω περιπλοκῶν.

Ἡ ΙΤΑΛΟ-ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ. — Μεγάλῃ σημασίᾳ ἀποδίδεται εἰς τὸ ταξείδιον τῶν Ἰσπανῶν βασιλέων εἰς Ρώμην. Ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος σχολιάζων τὸ γεγονός παραδέχεται ὅτι πρόκειται περὶ συνάψεως στρα-

τιωτικῆς καὶ ναυτικῆς συμμαχίας ἀφορώσης τὴν ἐπιτροπὴν τῶν δύο κρατῶν εἰς τὴν Μεσόγειον πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς ὑπαρχούσης τοιαύτης μεταξὺ Γαλλίας καὶ Νοτιοσλαβίας. Ἄφ' ἑτέρου ἡ Γαλλία πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς θέσεώς της ἐν τῇ Μεσογείῳ υἱοθέτησε τὸ σχέδιον κατασκευῆς ὑπερσαχαριανοῦ σιδηροδρόμου πρὸς σύνδεσιν ἀπασῶν τῶν ἐν Ἀφρικῇ Ἀποικιῶν τῆς καὶ πρὸς ταχύτεραν καὶ μεγαλυτέραν στρατιωτικὴν συγκέντρωσιν στρατευμάτων ἐν περιπτώσει ἐνδὸς νέου πολέμου.

Ἡ ΣΥΜΜΑΧΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ. — Ἡ Κυβέρνησις τῆς Οὐκραϊκῆς ἐμμένουσα εἰς τὴν ἀποψιν τῆς συγκροτήσεως ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνομόνων ἐξηκολούθησε τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κρατῶν τῆς Ἀντάντ. Διὰ τῆς τελευταίας δὲ διακινώσεώς της ἀποσταλείσης πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἀναγνώριζεται ὅτι ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της ἀλλὰ δεόν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἰκανότης ταύτης πρὸς πληρωμὴν ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ οἰκονομικὴ ἀνασύνταξις αὐτῆς. Ἡ διακρίνωσις θίγει ἐπιπροσθέτως καὶ τὸ ζήτημα τῆς διευθετήσεως τῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν Συμμαχικῶν Χρεῶν ἀφήνουσα νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι δὲν θὰ ἴητο ἀπαράδεκτος λογικὴ τις διευθέτησις ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς αὐτῶν. Μεγάλως δὲ θὰ ἐπέδρα ἐπὶ τῆς εὐνοϊκῆς λύσεως αὐτοῦ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν παραδοχὴ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐξοπλισμῶν. Ὁ Γάλλος Πρωθυπουργὸς δεχόμενος κατ' ἀρχὴν τὴν ἀποψιν ταύτην ἐπιζητεῖ ὅπως οἱ ἐμπειρογνώμονες κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφορῶν ζητημάτων ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τῶν τῶν δυνατῶν τῆς μελλούσης οἰκονομικῆς ἰσχύος νὰ μὴ ἔχωσιν δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίσωσι καὶ τὴν ἐλαχίστην μείωσιν τοῦ Γερμανικοῦ Χρέους ἀνευ τῆς ἐγκρίσεως τῶν Κυβερνήσεών των. Ἐπίσης ὁ κ. Πουαγκαρέ δμιλῶν εἰς Μπρέβι ἐτόνισεν ὅτι θὰ δεχθῇ μὲν τὴν ὑπὸ ἐμπειρογνομόνων ἐξέτασιν τῆς ἰκανότητος τῆς Γερμανίας πρὸς πληρωμὴν, θὰ λάβῃ ὅμως ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς Γερμανικῆς κακοπιστίας, τοσοῦτον μᾶλλον ἐφ' ὅσον ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐνῶ καταστρέφει τὸ Κράτος πλουτίζει τοὺς ἰδιώτας ἐκδιάζουσα οὕτω τὴν Γαλλίαν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Γερμανικοῦ Χρέους. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κίνησις τῶν Ἐθνικοφρόνων καθ' ἅπασαν τὴν Γερμανίαν ἐξακολουθεῖ ζωνηροτάτη. Ὁ ἐν Ὀλλανδίᾳ διαμένων τέως Κρόμπριντς λαβὼν διαβατήριον ἀνεχώρησε διὰ τὰ κτήματά του. Ἡ ἐπιστροφὴ αὕτη τοῦ τέως Διαδόχου τοῦ Γερμανικοῦ Θρόνου ἀπέτελεσε τὸ θέμα τῶν συζητήσεων τῆς Προεδρευτικῆς Διασκεψέως ἥτις καὶ συνέταξεν ἔντονον διαμαρτυρίαν ἣν ὑπέβαλεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἀντάντ. Παρὰ ταῦτα πιστεύεται γενικῶς ὅτι οὐδὲν πιστικὸν μέτρον θὰ ληφθῇ περιοριζομένων ἀπλῶς εἰς τὴν διαμαρτυρίαν. Ἐπίσης ἐπετράπη ἡ ἐξακολούθησις τοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἐνεργουμένου Στρατιωτικοῦ Ἐλέγχου ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Νολλέ καθ' ὅσον ὑπῆρχε βεβαιότης ὅτι μετὰ μεθοδικότητος συνετελεῖτο ὁ ἐξοπλισμὸς τῆς Γερμανίας.

Ἡ ΔΙΑΔΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ. — Κατό-

πιν τῶν δηλώσεων τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας κ. Μπάλντουϊν περὶ τῆς ὑποβολῆς ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ τῶν σκοποῦμένων φορολογικῶν μεταρρυθμίσεων ὡς καὶ τῆς Πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνεργίας ἢ Ἀγγλικὴ Βουλὴ θὰ διχλωθῇ. Αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἐνεργηθῶσιν εἰς τὰς 6 Δεκεμβρίου. Ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν ἤρξατο ἤδη. Αἱ δύο ὁμάδες τῶν Φιλελευθέρων ὑπὸ τὸν κ. Λόυδ Τζῶρτζ καὶ Ἀσκουίθ συνενωθεῖσαι θὰ παρατάξωσιν ἐνιαίον ἐκλογικὸν μέτωπον. Ἐπίσης μεγάλας προσπάθειας καταβάλλει καὶ τὸ Ἐργατικὸν κόμμα τοῦ ὁποίου διαρκῶς ἀυξάνεται ἡ δύναμις.

ΑΟΡΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Περὶ κινήσεως, κραδασμοῦ καὶ ὕλης. — Αἱ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν πνευμάτων. — Φακιρισμός. — Ὁραματισμός. — Πνευματισμός καὶ ὁ ἀόρατος κόσμος. — Ποία ἡ Πραγματικότης.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, δηλαδὴ ἀποδεκτῆς γενομένης τῆς συνεννόησεως μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ πνευμάτων, δεόν σοβαρῶς καὶ λελογισμένως νὰ σκεφθῶμεν καὶ πεισθῶμεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἀσφαλῆς καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐπικοινωνία ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου κόσμου, ἦτοι ἡμῶν καὶ πνευματικῶν ὄντων, ἀφοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ ταῦτα ἀποτελοῦμεν νοεράς κινήσεις καὶ μέρος τῆς γενικῆς κινήσεως, δεόν νὰ μεσολαβήσῃ τρίτη περίπτωσις ἢ παράγων, ὁ λεγόμενος μεσάζων, ἦτοι ὄργανον ἐμφυχον ἢ μικρὰ τις στρογγύλη τράπεζα, ὄργανον ἀψυχον, ὅπως διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ρευστῶν μας μετ' ἐκείνων τοῦ ἐμφύχου μεσάζοντος, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν τῆς ἀοράτου ὄντοτος, ἦτοι τῆς κινήσεως, δυνάμεως καὶ ἀριθμοῦ, ἀποτελέσωμεν τὴν ἀπαιτουμένην ἁρμονίαν, συντονισμόν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιδιωκομένης ἐπιτυχίας τῆς ἐπικοινωνίας. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται παρ' ἡμῶν μοναδικὴ σχετικὴ σκέψις, θέλησις καὶ κατεύθυνσις ἀπαράλλακτως, ὅπως συνερχόμενα τρία, τέσσαρα ἢ πέντε άτομα πρὸς τὸν σκοπὸν καταρτισμοῦ ἐπιχειρήσεως, οἰκοδομῆς οἰκίας, συντάξεως σοβαροῦ ἐγγράφου ἢ ἄλλου τινός, συγκεντροῦμεν τὰς σκέψεις, δυνάμεις καὶ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ καὶ οὕτως ἐνεργοῦμεν.

Ὡστε, κίνησις, δύναμις καὶ ἀριθμὸς (ποσότης) ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο, ἄλλως εὐρισκόμενοι ἐν ἀντιθέσει ἢ ἐν μειονεκτικῇ καταστάσει τῶν ρευστῶν, θὰ ἔχωμεν ἐντελῶς ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα ἢ ἀμφίβολον καὶ ἀσυνάρτητον συνεννόησιν.

Πολλάκις ἢ καὶ διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ πείρας δύναται καὶ ἀπ' εὐθείας, δηλ. ἀνευ συμμετοχῆς τρίτου παράγοντος νὰ γίνῃ ἐπικοινωνία καὶ ἐπιτυχὴς συνεννόησις.

Τὴν πνευματικὴν ταύτην συνέργειαν δύναται τις νὰ παραβάλλῃ πρὸς σχετικὴν κατάστασιν ὕδατος ρέοντος ἢ ἀνέμου πνέοντος ὁμοιοτρόπως.

Ἐν παραδείγματι :

Πλησιάσατε τρεῖς κρουνοὺς ὕδατος, ἐξ ὧν ὁ εἰς νὰ ρέγῃ μὲ κίνησιν 4", ὁ ἄλλος μὲ κίνησιν 6", καὶ ὁ ἄλλος μὲ 8". Ὡσαύτως ὁ εἰς νὰ ἔγῃ δύναμιν 100, ὁ ἄλλος δύναμιν 140 καὶ ὁ τρίτος δύναμιν 180. Ὁμοίως ὁ πρῶτος νὰ ἔγῃ διάρκειαν 10 λ., ὁ δεύτερος 15 λ. καὶ ὁ τρίτος 20 λ. Ποῖον θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα, ἀν ἐνώσητε τὰς ροὰς τῶν τριῶν αὐτῶν κρουνῶν; Φυσικῶς αἱ τρεῖς αὐταὶ ροαὶ ἐνούμεναι θὰ αὐξηθῶσι κατὰ ποιότητα, ποσότητα καὶ σύνολον, ἦτοι δύναμις, κίνησις καὶ διάρκεια περίπου θὰ τριπλασιασθῶσι, καθόσον, ὡς προελέχθη καὶ ἐν τῷ πνευματικῷ ρευστῷ, ὑπάρχον συνηνωμένοι καὶ ἀδιαίρετοι ἢ τε κίνησις, ἢ δύναμις καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐν ἐκάστη προαγωγῇ ἐνεργείας κτλ.

Τουτέστιν ἐπὶ τῷ ἐμφανέστερον.

- 2 Δύναμις. = 40
- 1 Κίνησις. = 6"
- 3 Ἀριθμὸς. = 8λ

$$\text{Ἡ κατάσταση τῶν τριῶν κρουνῶν. } 3 \times 3 = 9 + \frac{3}{9}$$

Αἱ τρεῖς αὐταὶ καταστάσεις ἐνούμεναι θὰ φέρουν φυσικῶς διάφορον κατάστασιν τῆς μιᾶς, ὡς συμβαίνει ἐν γένει εἰς τὰς ρευστώδεις, ἀεριοῦχους καὶ ἀτμώδεις οὐσιαστικὰς ἐνώσεις· δηλ. $9 + 9 - 6 = 9 \%$.

Ὡστε ἡ κίνησις, δύναμις καὶ ποσότης θὰ ἐνισχυθῶσι τριπλασίως. Ἄλλ' ἀν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς κρουνοὺς στερεύσῃ ἀπρόοπτος ἢ αὐτομάτως ἢ ἄλλοιωθῇ, φυσικὰ καὶ ἡ ὀλικὴ κίνησις, δύναμις καὶ ἀριθμὸς θὰ ὑποστοῦν τὴν σχετικὴν ἀλλοίωσιν. Ὁ ἀποτελέσουσιν δηλ. ὁμάδα κινήσεως καὶ δυνάμεως τριπλασίως μειζονα, ἢ δὲ τράπεζα θὰ κινήται ἀναλόγως τῆς ὑπαρχούσης διαθέσεως ἐν τῇ κινήσει.

Διατὶ διὰ τῆς κινήσεως θὰ κινήται ἢ τράπεζα; αἰσθί τὸ ἀπαιτεῖ αὕτη αὕτη ἢ κίνησις, ἥτις εἶναι αὕτη ἢ σκέψις, ἢ θέλησις, ἥτις ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν τράπεζαν.

Ἄρα κίνησις καὶ πνεῦμα εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς πνευματικῆς ἐπικοινωνίας ἢ συνεννόησεώς μας διὰ τῆς τραπέζης, ὁμοιοτρόπως γίνεται καὶ διὰ τῆς γραφῆς καὶ τῆς ὁμιλίας. Δηλαδὴ τὸ πνεῦμα ἢ μᾶλλον ἢ σκέψις καὶ θέλησις τῶν λαμβανόντων μέρος εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν ἐνεργοῦν ἐπὶ τῆς χειρὸς ἢ τῆς γλώσσης τοῦ μεσάζοντος, ἀντὶ τῆς τραπέζης. Σημειώτέον ὅμως, ὅτι τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐπιβολὴν πάντως ἔχει ἡ φυσικὴ κυριαρχουσα δύναμις τοῦ πνεύματος, καθ' ὃ πολὺ ἀνώτερος ἡμῶν παράγων ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπόψεις.

Ὁμοίᾳ καθ' ὅλα εἶνε ἡ διατύπωσις ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν πνευμάτων καὶ ἐν τῷ Βουδδισμῷ καὶ ἐν τῷ Φακιρισμῷ καὶ ἐν τῷ Πνευματισμῷ καὶ ἐν τῇ Ἱεραουργίᾳ καὶ Μαντείᾳ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Αἰγυπτίων καὶ ἐν ταῖς μαγείαις, προφητείαις κλπ. μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι καὶ παλαιόθεν καὶ νῦν τὰ αὐτὰ φαινόμενα ἐπαναλαμβάνονται, χωρὶς καὶ ἀποδεικτικῶς νὰ ἐξηγηθῶνται.

Δεόν νὰ παρατηρηθῇ ἐνταῦθα, ὅτι ἀφοῦ καὶ τὰ ἀψυχα ἀντικείμενα ὡς καὶ τὰ ἀνόργανα ἀκόμη σώματα συνοδεύονται ὑπὸ τῆς κινήσεως, δυνάμεως καὶ ἀριθμοῦ πάντοτε καὶ λαμβάνουσιν ἐπομένως μέρος εἰς τὰς ἐπικοινωνίας καὶ ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι ὡς ἄλλοτε ἐνομιζέτο σώ-

ματα έντελώς άπαθη, άκίνητα και άδρανή, άφού άφανώς δι' ήμάς κινούνται, μετακινούνται και όλονέν μεταβάλλονται, διά τής φυσικής των δέ έκδοχής άνάως κραδαίνονται, δέον άναντιρρήτως νά παραδεχθώμεν, ότι ο κραδασμός είναι μία συνήθης και φυσικωτάτη ιδιότης των συνθέτων, άκινήτων και άδρανών νομιζόμενων σωμάτων.

Μόνον οι σοβαρώς έργαζόμενοι και επικοινωνούντες μετά του άοράτου πνευματιστά τής σήμερον δύνανται καλώς νά έννοήσωσι πάντα ταύτα, ότι αι άόρατοι αύται δυνάμεις, ρευστά λεγόμενα, δύνανται βαρέα άντικείμενα νά έγείρωσι και μετακινήσωσι, κρότους ισχυρούς παντοιοτρόπως νά ποιήσωσι, μουσικά όργανα μελωδικώς νά κρούσωσιν, οίανδήποτε φωνήν και ήχον αίφνιδίως νά παράξωσιν, όλόκληρον όρχήστραν επίσης νά άποτελέσωσιν κτλ. άνευ χρήσεως όργάνων ως και ισχυρότατον φώς ή λάμψιν νά μάς παρουσιάσωσιν.

Αν οι λαμβάνοντες μέρος είναι πλείονες των τεσσάρων, διπλάσιοι ή τριπλάσιοι, τότε τα άποτελέσματα τής επικοινωνίας είναι κατ' άκολουθίαν πολύ πλείονα, καλύτερα, θαυμασιώτερα και διαρκέστερα, καθόσον ή ένωσις όμοίως των ρευστών πλειόνων παραγόντων συντελεεί περισσότερο εις την επίτιχιαν των φαινομένων και τότε άγόμεθα εις την πεποίθσιν, ότι εύρύ διανοίγεται πρό ήμών το στάδιον των άποκαλύψεων του άοράτου κόσμου.

Μή λησμονώμεν όμως, ότι τα παρατηρούμενα νυν φαινόμενα των πνευματιστών δέν είναι νέα τις άποκαλύψεις ή έφεύσεις, καθόσον από καταβολής κόσμου παρατηρούνται εις τους Ίνδους, φακίρας, Βραχμάνας και πνευματιστάς, μάγους, προφήτας, δραματιστάς, μάντις κτλ.

Η επικοινωνία μετά των πνευμάτων εινε άπεριόριστος, ως άπεριόριστα επίσης εινε και τα άπολαμβανόμενα θετικά και άρνητικά άποτελέσματα.

Ηδη διά τής έπιμελούς εξετάσεως και παρατηρήσεως εξηγούνται τα πάντα και δέν επιτρέπεται πλέον νά ισχυρίζεται τις προνομιακώς, ότι κατέχει την κλεΐδα του άοράτου και ότι δύνανται κατά βούλησιν άνευ των άνωτέρω συνθηκών ν' άπολαμβάνη διανοητικώς και υπερφυσικάς λεγομένας επιτυχίας, καθόσον, ως προείπομεν, μόνον διά του φυσικού συνταυτισμού των ρευστών των πειραματιζόμενων δύνανται ν' άπολαύση τις επιτυχή φαινόμενα, τα δέ διαφημιζόμενα και παρατηρούμενα έν τοις θεάτροις και δημοσίαις θεάμασι περίεργα όντως πειράματα, ούδέν άλλο εινε ή συνεννόησις και τεχνικά προπαρασκευαία άποτελέσματα άντοχής και ασκήσεως, εστιν ετε δέ και πλέον ή ήττον εύφεις και επιτυχείς ειδικαί προσωπικά ταχυδακτυλογραφικά παραστάσεις.

Έν τούτοις είναι θαυμάσια και τα τεχνικά ταύτα προπαρασκευάσματα, ως και τα πραγματικά πνευματιστικά φαινόμενα και προβαίνονεν ήδη εις την εξέτασιν του τί είναι και πού εύρίσκειται ο λεγόμενος άόρατος πνευματικός κόσμος.

Ίνα έννοηθ ή καλώς ή επικοινωνία μεταξύ όρατου και άοράτου κόσμου και διά νά εξηγηθούν καλύτερον τα πνευματιστικά φαινόμενα επιβάλλεται πρωτίστως νά

εξηγηώμεν κατά τάς δυνάμεις ήμών τί είναι αυτός ο άόρατος κόσμος, ή άφανής λεγομένη φύσις, πού εύρίσκειται και πώς υπάρχει τοιοϋτος κόσμος, χωρίζοντά τον βλέπωμέν και χωρίς νά γνωρίζωμεν πού είναι, άφού ή άστρονομία και γεωγραφία μάς όρίζουσι τά όρια του όρατου μόνον σύμπαντος.

Ός άνωτέρω εξεθέσαμεν και άπεδείξαμεν, άφού δυνάμεθα νά επικοινωνώμεν έν οίανδήποτε στιγμή θελήσωμεν, άφού εκ του άφανούς δημιουργούμεν τό έμφανές και παρέχομεν ύλην, δηλ. κίνησιν, θερμότητα, άτμόν, ύδωρ, ζώην, κτλ. και άφού τον άνεμον, ήλεκτρισμόν, θερμότητα, φύχος, μηχανισμόν κτλ. αισθανόμεθα, αλλά δέν βλέπομεν, έπεται, ότι εκτός τής όρατής φύσεως υπάρχει πλησίον ήμών ή άόρατος, εξ ής πορευόμεθα και συνεπώς ο άόρατος, ο πνευματικός κόσμος εύρίσκειται πλησίον και περίξ ήμών, συγκοινωνούμεν και επικοινωνούμεν μετ' αυτού, χωρίς νά τό έννοώμεν.

Όστε ο άόρατος και πνευματικός κόσμος είναι ο περίξ ήμών νομιζόμενος και καλούμενος κενός χώρος και έπομένως ή υλική φύσις είναι σωμα κτιστόν, χημικώς συντεθειμένον και όρατώς και άοράτως όλονέν δημιουργούμενον έντός τής άοράτου αυτής φύσεως.

Θαυμάσιον ήδη θέμα προβάλλεται ένώπιόν μας, διότι άποκαλυπτομένου του άνυπάρκτου έν τή σύμπαντι άύλου διδασκόμεθα, ότι άπετελέσθημεν και διοικούμεθα υπό τούτου, άφού άποτελεεί τό μεγαλύτερον μέρος τής δημιουργίας και εΐμεθα γέννημα και θρέμμα αυτού. Καί όντως ή όρατή φύσις έμψυχος ή άψυχος είναι γόνος τής πνευματικής, έπομένως όρθώς και ήμεΐς άποφαινόμενοι άδιστακτως διακηρύττομεν ότι :

Η βασιλεία μας έν τοις ούρανοις.

Ότι έν πνεύματι δεόμεθα.

Οι κόσμοι διαλύονται ως πομφόλυγες.

Ανάκαθεν οι άνθρωποι έστράφημεν πρός τό άόρατον, πρός τά άνω, και τό φώς.

Τό δέ πυρ, ή θερμότης και τό ύδωρ είναι πηγαι τής ζωής, ών εκλείπουσών, εκλείπει άμέσως και ή έν τοις κόσμοις ζωή.

Ανάκαθεν οι άνθρωποι έστράφησαν πρός τό άόρατον, οϋτινος άνεγνώρισαν την δυνάμιν και πνευματικήν ιδιότητα, διότι έπέθοντο εκ των εκ του άοράτου έπερχόμενων φαινομένων και τούντεϋθεν κατ' αρχάς επικοινωνούν άσυνειδήτως μετ' αυτού, ένεπνέοντο και ώδηγοϋντο εις τά γήϊνα, βαθμηδόν δέ κατενόησαν τό θαυμάσιον και παντοδύναμον του άοράτου, υπερ δέν ήργησαν και νά τό καλέσουν Ουράνιον, Θεϊον και Πνεύμα διέπον, ρυθμίζον και δημιουργούν.

Έν τή άοράτη λοιπόν τούτη διαστήματι και άπέριφ εκτοτε κληθέντι, εύρίσκονται οι μετακλήθέντες και άρχήθεν σεδασθέντες και λατρευθέντες μακάριοι Θεοί, τά Πνεύματα και αι Θεϊαι δυνάμεις, ως και αι Ψυχαι ήμών, οι Άγγελοι, Άγιοι κτλ.

Επειδή όμως έμεσολάβησαν και μεσολαβοϋσιν έτι και πονηρά κακοποιά και άπατηλά άόρατα όντα εις τοϋς

άφανεις αυτούς Κόσμους και διαμερίσματα, τα όποια άνεγνώρισαν και αι θρησκείαι και οι λαοι και οι πνευματιστικοι έν γενει κύκλοι, εκλήθησαν ταύτα Δαίμονες, παριστώμενοι και άπεικονιζόμενοι διά τό κακόν αυτών ένστικτον και διά τής άνθρωπίνης μεν μορφής και σχήματος, αλλά διά μελανού και άπαισίου σώματος φέροντος πτέρυγας, ούραν μακράν, βλοσυρόν βλέμμα, βραχίονας δστεώδεις και όνυχας αιχμηρούς.

Ο πνευματισμός παραδέχεται την μεσολάβησιν αυτών εις τάς μετά των άοράτων όντων επικοινωνίας και δυστυχώς παρατηρήθη ή ευχέρης, άμεσος και αυτόβουλος αυτών παρουσία εις ζητήματα ιδίως χρηματικής και συμφεροντολογικής φύσεως, ως και εις θέματα ανακαλύψεως θησαυρών, επιβολής άδικημάτων, μαγικών επιχειρήσεων και προσωπικών άδυναμιών. Όστε, άφού εΐμεθα εις άμεσον συνάφειαν με τον πνευμ. κόσμον, άφού συνυπάρχομεν, συζώμεν, οϋτως ειπεΐν και συνταυτιζόμεθα και συτχετιζόμεθα μετ' αυτού, διατι νά μη ύπάρχη και τό μέσον τής επικοινωνίας και συνεννόησεως ;

Όπερ εδει δεΐξαι, ως άποδεικνυται.

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΛΙΡΩΝ Ή ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

Πολλοι έμαθον ήδη από διάφορα δημοσιεύματα, πού έγέγοντο, ότι τό Κράτος εκδίδει έντοκα γραμμάτια εις άγγλικές λίρας και δολάρια εκδιδόμενα από τό κεντρικόν ταμείον του Κράτους, με τόκον προκαταβαλλόμενον 7% - 7 1/2% 8% - 8 1/2% και 9% εφ' όσον ταύτα είναι πληρωτέα μετά έν ή δύο ή τρία ή τέσσαρα ή πέντε έτη, ως και ποια άκόμη πλεονεκτήματα οι άγοράζοντες αυτα άπολαύουσιν εκ του φόρου τής εις συνάλλαγμα περιουσίας.

Ελάχιστοι όμως είναι οι άντιληφθέντες ποίαν εξαιρετικήν ώφέλειαν έχουσιν εκ του τρόπου τής προκαταβολής του τόκου των διότι βεβαίως πόσοι είναι εκείνοι οϋτινες άντελήφθησαν, ότι καταθέτοντες εις τό Κεντρικόν Ταμείον 580 μόνον λίρας ή δολάρια λαμβάνουσιν έν τσέκ του Δημοσίου πληρωτέον μετά πέντε έτη και αντιπροσωπεύον 1000 λίρας ή δολάρια.

Εις τοϋς πολλούς θα φανη τούτο περίεργον, πώς, ένφ τό Κράτος λαμβάνει σήμερον 580 λίρας, δίδει μετά πέντε έτη 1000 λίρας. Καί όμως, δεδομένου ότι, ο τόκος των πέντε ετών εις εκείνον, ο όποιος άγοράζει ένα τσέκ του Δημοσίου 1000 λιρών, προκαταβαλλόμενος έσωτερικώς προς 9% άνέχεται εις λίρας 420 και έπομένως δέν έχει εΐμη νά καταθέση 580 λίρας και νά λάβη τό τσέκ του Δημοσίου των 1000 λιρών πληρωτέον μετά πέντε έτη.

Δηλαδή καταντᾶ σχεδόν έντός πενταετίας οϋτος νά διπλασιάση τα κεφάλαιά του. Τό ίδιο συμβαίνει, κατά μικροτέραν βεβαίως κλίμακα, διά τα εκδιδόμενα με μικροτέραν προθεσμίαν γραμμάτια εις συνάλλαγμα του Δημοσίου. Οϋτω π. χ. καταθέτων τις 686 λίρας διά

τέσσαρα χρόνια λαμβάνει ένα τσέκ του Δημοσίου 1000 λιρών, καταθέτων 777 λίρας διά τρία χρόνια λαμβάνει ένα τσέκ του Δημοσίου 1000 λίρας. Ομοίως καταθέτων 860 λίρας διά δύο χρόνια λαμβάνει ώσαύτως ένα τσέκ 1000 λιρ. κ. α. κ. Δύνανται τις νά υποδείξη άραγε άσφαλεστέραν και ίκανοποιητικότεραν τοποθέτησιν συναλλάγματος ;

Δημοσιευθήτω διά των λαβουσών έγγραφων έντολήν Έφημερίδων.

(Έκ του Έπουργείου των Οικονομικών)

ΚΙΝΙΝΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Από τής 3ης Δεκεμβρίου 1923 ή τιμή πωλήσεως τής κινίνης του Κράτους ήλαττώθη και πάλιν σημαντικώς, κατόπιν τής πώσεως του συναλλάγματος και τής σημαντικής οικονομίας, ήτις έπετεύθη κατά την τελευταίαν προμήθειαν κινίνης, κλεισθείσαν εις τιμήν ευθηνότεραν και τής προπολεμικής.

Αι τιμαί χονδρικής πωλήσεως, έν φ κατά τό παρελθόν θερος ήσαν κατά κυτίον ύδροχλωρικής δρχ. 27 διθειϊκής δρχ. 18 και φυσίγγων δι' ένέσεις δρχ. 18, ήλαττώθησαν κατά τον παρελθόντα Σεπτέμβριον εις δρχ. 20 κατά κυτίον ύδροχλωρικής, δρχ. 16 διθειϊκής και δρχ. 16 κατά κυτίον των 10 φυσίγγων.

Από δέ τής 3 Δεκεμβρίου ε. ε. ή τιμή ήλαττώθη πάλιν εις δρχ. 15 κατά κυτίον ύδροχλωρικής, δρχ. 12 κατά κυτίον διθειϊκής και δρχ. 10 κατά κυτίον των 10 φυσίγγων.

Επομένως έντός διαστήματος τριών μηνών, τό Έπουργείον των Οικονομικών ήλάττωσε την τιμήν τής κινίνης από τής ύφισταμένης κατά τό θερος τιμής κατά 45%, άποβλέψαν εις την κατά τό δυνατόν άνακούφισιν των άπορωτέρων ιδία τάξεων διά τής παροχής ευθηνής και γνησίας συνάμα κινίνης.

Με τάς σημερινάς τιμάς ή αξία εκάστου σωληναρίου των 10 σακχαροπήκτων άνέρχεται εις 3 δρχ. διά την ύδροχλωρικήν και 2.40 δρχ. διά την διθειϊκήν, και μίαν δραχμήν δι' εκάστην φυσίγγα (ένεσιν). Προκειμένου όμως περί λιανικής πωλήσεως αι τιμαί αυται είναι δρχ. 3.60 κατά σωληνάριον ύδροχλωρικής, δρχ. 2.80 κατά σωληνάριον διθειϊκής και δρχ. 1.20 κατά φυσίγγα (ένεσιν).

Δημοσιευθήτω διά των λαβουσών έγγραφων έντολήν έφημερίδων.

Αθήνα 8η Δεκεμβρίου 1923.

(Έκ του Έπουργείου των Οικονομικών)

ΒΑΠΤΙΣΙΣ

Την 19ην (6ην π. ή) Νοεμβρίου. ε. ε. εις τό έν Γαλασιώ τής Αττικής παρεκκλήσιον τής Αγίας Γλυκερίας ο κ. Δημήτριος Ψιλόλυγνος άνεδέξατο εκ τής κολυμβήθρας τον πρωτότοκον υϊόν του κ. Γεωργίου Ιωάννου, Ίδιοκλήτου του «Παντογνώστου», δούς εις αυτον τό όνομα Δημήτριος.

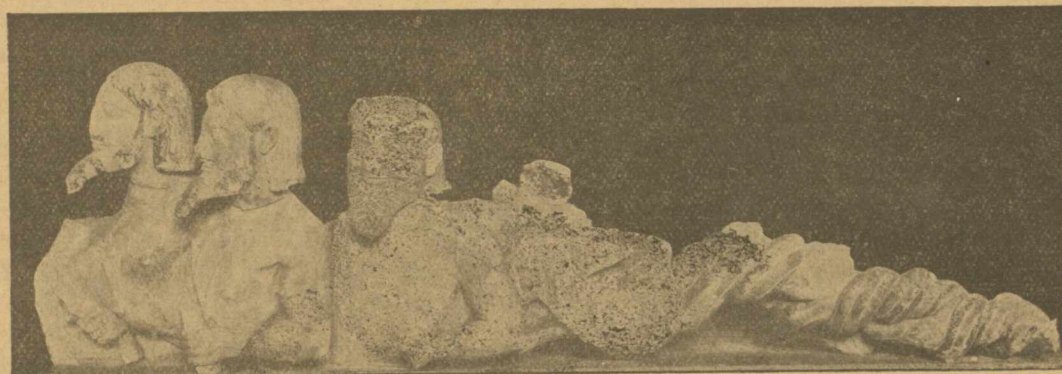
ΜΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

ΟΙ ΤΡΙΤΟΠΑΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Όταν, πρό τινων ἐτών, μέτ' ἀπό τὰ χρώματα τῆς Ἀκροπόλεως, ἀνέκυψεν ἕνα τρικέφαλον ἀνθρωπόμορφον τέρας, μέ οὐράν δράκοντος, κατενόησα μὲν ὅ,τι καὶ πάντες, ὅτι δηλ. τὸ πώρινον τοῦτο γλυπτὸν μνημεῖον πανάρχαιων αἰώνων συνδέεται μυθολογικῶς μὲ τὸ ἔδαφος τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ μοῦ ἐκαρφώθη κάποια ἰδέα, ἀγνοῶ διατί, ὅτι καὶ πρὸς τὴν ἀρχέγονον κατάστασιν τῆς ἑλῆς Ἀττικῆς δυνατὸν νὰ σχετίζεται τοῦτο.

Ίκανὸς χρόνος παρήλθεν ἔκτοτε, ὥστε εἶχον λησμονήσῃ ἀκόμη καὶ ἐὰν εἶχε τρεῖς ἢ δύο κεφαλὰς τὸ τέρας μου.

Ἦδη ὁμως ζητῶν σύμβολον νὰ θέσω εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν τῶν περὶ Ἀττικῆς «Μελετῶν καὶ Ἐρευνῶν» μου, ἐνθυμήθη τὸν δαίμονα τῆς Ἀκροπόλεως καὶ

ἐσκέφθην νὰ ζητήσω πληροφορίας περὶ τῶν ἐπικρατουσῶν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐπιστήμῃ, ὡς πρὸς αὐτὸν, γνημῶν.

Ἐπεσκέφθην λοιπὸν πρὸς τοῦτο δύο σοφούς μου φίλους, τὸν κ. Χρ. Τσοῦνταν καὶ τὸν κ. Ἄντ. Κεραμόπουλον· καὶ τὸν μὲν πρῶτον δὲν εὔρον, ἀλλ' ἀφήκα αὐτῷ σχετικὸν σημεῖωμα, τὸν δεῦτερον ὁμως συνήντησα καὶ ἐπληροφόρηθην παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν ὡς Τυφῶνα χαρακτηρισθέντα ἀρχικῶς, ἤδη ταυτίζουσι πρὸς τοὺς θρυλικούς Τριτοπάτορας τῆς Ἀττικῆς, τοὺς πρωτοπρογόνους δηλ. τῶν παναρχαίων τῆς Ἀττικῆς κατοίκων. Ὁ αὐτὸς μοὶ ἀνέπτυξε τότε λεπτομερῶς τὸ θέμα, προσθέσας μοι, ὅτι ὑπὸ Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου ἐκπονεῖται ἤδη σχετικὴ εἰδικὴ μελέτη, καὶ τέλος ἐξέφρασέ μοι τὴν γνώμην, ὅτι οἱ Τριτοπάτορες ἢ Τριτοπατρεῖς, δύνανται ἀξιόλογα νὰ κοσμήσωσι τὸ ἐξώφυλλον τῶν «Ἀττικῶν» μου.

Τὰ αὐτὰ περίπου ἀνεκοίνωσέ μοι δι' ἐπιστολῆς του καὶ ὁ κ. Τσοῦντας, προσθέσας τὰ ἐξῆς: «Ἡ ἀληθὴς ὁμως ἐρμηνεῖα δὲν εὐρέθη, καὶ σήμερον οἱ ἀρχαιολόγοι ἀρκοῦνται συνήθως, νὰ τὸ ἀναφέρουν ἀπλῶς ὡς τέρας, μὲ ἕνα ἢ δύο περιγραφικούς προσδιορισμούς».

* *

Κατόπιν τούτων ἐπεσκέφθην τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκρο-

πόλεως, ὅπου εἶδον καὶ πάλιν τὸν πολυθρόνητον δαίμονα, ἀνέγνωσα δὲ καὶ τὴν σχετικὴν περιγραφὴν του εἰς τὸν περισπούδαστον ὁδηγὸν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γ. Σωτηριάδου.*

Κατ' αὐτὸν, τὸ εὑρημα τοῦτο, τμήμα ἀετώματος, ἀποτελεῖ αἰνιγματῶδες τρισώματον ὄν. Εἶναι τρεῖς πωγωνοφόροι ἄνδρες, μὲ τρεῖς κορμούς, ἢ εἰς ἕνα κορμὸν συμφύομενοι, καὶ εἰς τριπλοῦν ὄφιοειδὲς σῶμα ἀπολήγοντες. Δύο πτέρυγες φαίνονται εἰς τὸ τρίμορφον ὄν. Εἰς τὰς ἀριστεράς χεῖρας κρατεῖ ἀπροσδιόριστά τινα ἀντικείμενα, ἴσως φλόγας. Ἡ μία δεξιὰ κρατεῖ πτηνόν. Σημεῖα χαλκῶν ὀβελῶν δεικνύουν, ὅτι εἰς τὸ σῶμα ἦσαν προσηρμοσμένοι ὄφεις, τοὺς ὁποίους βλέπομεν εἰς παρακειμένην μικρὰν προθήκην».

Παρέχων κατόπιν οὗτος τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἄλλοτε τὸ τέρας ἐχαρακτήρισθη ὡς ὁ Τυφῶν, ὁ ὑπὸ τοῦ Διὸς δηλ. κεραυνωθείς ἐσχάτος τῶν Γιγάντων, ἢ προσωποποι-

ήσις τῶν μανιδῶν δυνάμεων τῆς φύσεως, παρατηρεῖ πολὺ ὀρθῶς, «ὅτι τὰ εὐσαρκα, φιλόφρονα καὶ ὑπομειδιῶντα πρόσωπα, δὲν δεικνύουν τίποτε τὸ τρομερόν, καμμίαν ἀγριότητα ἢ κακὴν διάθεσιν. Πόσῃν μάλιστα ἀγαθότητα δεικνύει ἢ θωπεῖα τοῦ πτηνοῦ!».

Κατόπιν ἀναπτύσσει τὴν γνώμην, ὅτι τὸ ὄν τοῦτο, διὰ μὲν τῶν ὄφειων σχετίζεται πρὸς τὴν γῆν, διὰ τῶν πτερύγων καὶ τοῦ πτηνοῦ πρὸς τὸν ἀέρα, καὶ διὰ τῶν φλογῶν πρὸς τὸ τρίτον στοιχεῖον, τὸ πῦρ.

«Μὲ οὐράς ὄφειων ἀντὶ ποδῶν, λέγει, παριστάνετο καὶ ὁ Βορέας, διότι καὶ οἱ ἄνεμοι κατοικοῦν εἰς σπήλαια τῆς γῆς, εἰς τὴν μακρινὴν Θράκην. Αἱ πτέρυγες δὲ καὶ τὰ πτηνὰ ἦσαν ὡσαύτως σύμβολα τῶν δαιμόνων τούτων τοῦ ἀέρος.» Κατὰ τὴν ἔννοιαν λοιπὸν ταύτην προσθέτει, ἐθεωρήθη τὸ τέρας τῆς Ἀκροπόλεως «ὡς ὁ γηγενὴς τῆς Ἀττικῆς μυθολογίας δαίμων, ὁ ἄμεσος ἀπόγονος Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, τρεῖς μορφαὶ ὑπὸ κοινὸν ὄνομα Τριτοπάτορες ἢ Τριτοπατρεῖς, ἢτοι Πρόπαπτοι, Πρωτοπρόγονοι τοῦ γένους, ἐπομένως ἀρχηγοὶ τῆς γεννήσεως, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ Ἀθηναῖοι ἔθουον καὶ ἠῦχοντο «ὕπερ γεννήσεως παιδῶν», ὅταν ἐτέλουσαν τοὺς γάμους των.

* Ἡ Ἀκρόπολις καὶ τὸ Μουσεῖον αὐτῆς ὑπὸ Γεωργίου Σωτηριάδου ἐκδόσεως δ' 1921.

«Ὡς ἄνεμοι, οἱ ὅποιοι σκορπίζουσι παντοῦ τὰ γονιμοποιὰ σπέρματα, εἶναι οἱ αὐτοὶ καὶ οἱ φορεῖς τῆς ψυχῆς, ἣτις εἶναι ἢ παράγουσα τὴν ζωὴν πνοὴ εἰς τὸ σῶμα τῶν γεννημένων».

Κατόπιν παρέχων ὁ κ. Σωτηριάδης τὴν πληροφορίαν, ὅτι Ἀνατολικῶς τῆς Ἀγίας Τριάδος τοῦ Διπύλου εὐρέθη ἐσχάτως «Ἰερὸν τῶν Τριτοπατόρων», ἐκθέτει τὰ τῆς νεωτέρας θεωρίας, ὅτι Τριτοπάτωρ μὲν εἶναι ὁ πρῶτος ἀρχηγέτης τοῦ γένους, Τριτοπάτορες δὲ ἢ Τριτοπατρεῖς ἐπομένως τὸ σύνολον τῶν τριτοπατόρων πάντων τῶν γενῶν, καὶ σχετίζει τὸ ὄνομα πρὸς τὸ Τριτογένεια, ὅπερ δηλοῖ τὴν γνησίαν κόρην τοῦ Διός.

* *

Τὸ κατ' ἐμὲ ὁμολογῶ, ὅτι ὅλως διαφόρους τῶν παραδεδεγμένων ἀντιλήψεις ἀπεκόμισα, ἐκ τῆς προσεκτικῆς ἐπισκοπῆσεως τοῦ Δαίμονος τῆς Ἀκροπόλεως.

Καίτοι δὲ αἱ τοιαῦται ἀσχολίαι εὐρίσκονται ἔξω τοῦ κύκλου τῶν ἐρευνῶν μου, ἢ πρὸς τὴν μελέτην τῆς Ἀττικῆς ἀφοσίωσις ἐμπνέει εἰς ἐμὲ τὸ θάρρος νὰ ὑποβάλω ἀπλῶς τὴν γνώμην μου, χωρὶς νὰ θελήσω νὰ ἀντικρούσω ἢ νὰ διαψεύσω τὰς τῶν εἰδικῶν.

Ἐν πρώτοις λοιπὸν παρατηρῶ, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τριῶν μορφῶν, ἀλλὰ περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς, παρισταμένης ὑπὸ τοῦ τεχνίτου, μὴ δυναθέντος ἢ μὴ θελήσαντος νὰ ζωντανεύσῃ τὴν ἰδέαν του ἄλλως, κατὰ τρεῖς διαφόρους ψυχολογικὰς καταστάσεις καὶ ἐμφανίσεις.

Καὶ τότε, προκειμένου περὶ ἀνθρωπομόρφου μὲν ὄντος κατὰ τὸ ἄνω ἥμισυ, καὶ δρακοντοειδοῦς κατὰ τὸ κάτω, δικτὶ, ἐσκέφθην νὰ μὴ πρόκειται περὶ παραστάσεως αὐτοῦ τοῦτο τοῦ Κέκροπος;

Διατί δὲ νὰ μὴ δεχθῶμεν τότε, ὅτι αἱ τρεῖς αὐταὶ ἐμφανίσεις τῆς μιᾶς μορφῆς, εἶναι ἐποπτικαὶ καὶ προστατευτικαὶ ἐκδηλώσεις, σχετιζόμεναι πρὸς τὰς τρεῖς φυσικὰς διαιρέσεις τῆς Ἀττικῆς, ὡς χώρας ὀρεινῆς, παραλιακῆς καὶ πεδινῆς, ἀνεξαρτήτως μάλιστα τοῦ συγχρονισμοῦ ἢ μὴ τῆς γλυπτικῆς παραστάσεως ταύτης καὶ τῆς ἀναγνωρισθεῖσης διαιρέσεως τῆς Ἀττικῆς εἰς Δίακρίαν, Πάραλον καὶ Πεδιάδα.

Ἡ πρὸς τὴν πεδιάδα δὲ καὶ τὸ Ἄστου κυρίως σχετιζομένη παιδροτάτη μορφή, κρατεῖ εἰς τὴν χεῖρα πτηνόν, τὸ ὅποιον δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μὴ εἶναι ἡ γλαῦξ τῶν Ἀθηνῶν.

Φλόγας δὲν βλέπω ἴσως νὰ πρόκειται περὶ σταχῶν καὶ περὶ κλάδου πίτυος ἢ ἐλάτης. Αἱ τυχόν δὲ πτέρυγες δυνατὸν νὰ χαρακτηρίζωσιν ἀπλῶς τὸν δράκοντα.

Ἄλλὰ καὶ τὸ πονηρὸν βλέμμα καὶ μειδίαμα τοῦ τέρατος, ὑπενθυμίζει εἰς ἡμᾶς κέκρωπα κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως, πονηρομμάτην δηλαδή, ὅστις δρος δὲν ἀπέχει ἡχητικῶς τοῦλάχιστον, ἀν μὴ καὶ γλωσσικῶς τοῦ Κέκροπος.

Πρὸς ἱκανοποίησιν τότε τοῦ γεννηθέντος ἐν ἡμῖν ἐνδιαφέροντος, παρατηρήσαμεν κατόπιν τὰς προχείρους

πηγὰς, διὰ νὰ πεισθῶμεν, ὅτι δὲν εἶναι ὅλως ἀνερμητιστος ἡ γνώμη ἡμῶν.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ Κέκροπος ἀκούομεν καὶ πάλιν τὸν Γραμματικὸν Ἀπλόδοτον δογματίζοντα κατηγορηματικῶς, ὅτι ὁ «Κέκρωψ αὐτόχθων, συμφύοις ἔχων τὸ σῶμα ἀνδρός καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐδασίλευσε πρῶτος καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκρωπίαν ὠνόμασεν».

Ὁ Σουῖδας, προκειμένου περὶ τοῦ Κέκροπος ἀναγράφει τὴν γνωστὴν παράδοσιν τῆς ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεώς του, τῆς τῶσον ἀντιτιθεμένης πρὸς τὴν γηγενῆ του ἐμφάνισιν, προσθέτει δὲ τὰ ἐξῆς: «τινὲς φασὶ τοῦτον καὶ διφυῆ γεγενῆσθαι, τὰ μὲν ἄνω ἀνδρός, τὰ δὲ κάτω γυναικός, οἱ δ' ἐθῆριον». Καθορίζει δὲ ὅτι εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ καθιέρωσις τοῦ νομίμου γάμου καὶ τῆς μιᾶς συζύγου.

Ἐν ταῖς σημειώσεσι μετ' ἄλλων φέρονται καὶ λεπτομέρειαι τινὲς περὶ τῆς πρότερον καταστάσεως τῆς Ἀττικῆς, «ἀναίδην τότε οὐσῶν τῶν συνόδων.»

Ἡ ἀποδιδόμενη οὕτω εἰς τὸν Κέκρωπα τιμὴ τοῦ καθοριστοῦ τῆς νομιμότητος τοῦ γάμου καὶ κυρίως τῶν ἀπογόνων, ὁδηγεῖ ἡμᾶς εἰς τὴν σχετικὴν λατρείαν τῶν Τριτοπατόρων, περὶ ὧν ὁ αὐτὸς Σουῖδας σημειώνει τὰ ἀκόλουθα:

«Δήμων, ἐν τῇ Ἀθίδι φησὶν, ἀνέμους εἶναι τοὺς Τριτοπάτορας. Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπάτορας πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι· τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ, ὅτι μόνον Ἀθηναῖοι θύουσι τε καὶ εὐχονται αὐτοῖς ἐπὲρ γενέσεως παιδῶν» ὅταν πρόκειται νὰ συνέλθωσιν εἰς γάμου κοινωνίαν.

Καὶ ὡς θυρωροὺς δὲ ἀνέμων ἀκόμη χαρακτηρίζει τοὺς Τριτοπάτορας ὁ Σουῖδας, ἀναγράφων καὶ αὐτὰ τὰ ὀνόματά των.

Τὸ παράδοξον εἶναι, ὅτι ὁ ἀπαραίτητος Ἡσύχιος, ἀντὶ τῆς λέξεως κέκρωψ θέτει τὴν λέξιν Κέκρωψ, ὡς σημαίνουσαν τὸν πονηρὸν, τὸν πανοῦργον καὶ πάντα τὰ σχετικὰ. Καὶ ὡς ἀναγνωστικὸν δὲ χειρογράφου λάθος ἀνθεωρηθῆ τοῦτο, εἶναι ὀπωσθήπου: ἐνδυναμωτικὸν κάποιας προσεγγίσεως τῶν δύο ὄρων. Ὁ αὐτὸς δὲ πάλιν, προκειμένου περὶ κέκρωπος ἀναγράφει εἰς τὰ προσδιοριστικά, ὅτι πρόκειται «περὶ μεγάλου τινὸς θηρίου οὐρανὸν ἔχοντος»

Ὁ Σουῖδας ἐξ ἄλλου προκειμένου περὶ κερκῶπων δὲν λησμονεῖ τοὺς δύο ἐμπαίχτας, τοὺς περιφήμους δηλ. υἱοὺς τῆς Μεμνονίδος, ἀναγράφων ὅτι οὕτω χαρακτηρίζεται καὶ φυλὴ ἑλῆ κακοποιῶν.

Μέσφ λοιπὸν τῆς φυσικῆς, προκειμένου περὶ θρυλικῶν χρόνων, συγχύσεως ταύτης, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ διῶθῃ τις σύνδεσμός τινα μεταξὺ κέκρωπος (πονηρομμάτη) καὶ Κέκροπος ἀφ' ἑνός, ἐξ ἄλλου δὲ καὶ μεταξὺ Κέκροπος καὶ Τριτοπάτορος.

Ἐὰν δὲ ὁ εὐμενὴς ἀναγνώστης δεχθῆ, ὅτι πρόκειται περὶ μονοκεφάλου δαίμονος (ἀνθρώπου καὶ δράκοντος) κρατοῦντος γλαυκά, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ μὲ ἀποστερήσῃ τῆς

ἐλπίδος, ὅτι χαρακτηρίζων τὸν δαίμονα τῆς Ἀκροπόλεως ὡς Κέκροπα, δὲν ὑποβάλλω τι ἐξεζητημένον, οὐδ' ἀπροσδιόνυσον.

Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΑΠΟ ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

ΠΩΣ ΕΠΙΛΑΣΘΗ Ο ΙΤΑΛΟΣ

Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ χῶμα, τὴν δ' Εὐάν ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ Ἀδάμ. Ἄλλὰ δὲν συνέβη τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς Ἰταλοὺς. Τούτους ἔπλασεν ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Ἐλαβεν ὀλίγον χῶμα, μίαν προσωπίδα βελουδίην, ἐν ἔγχειρίδιον ἀπὸ χάλυβα, τὰς χορδὰς μᾶς λύρας, τὴν καρδίαν νεάνιδος, τὸν στεναγμὸν τοῦ ποιητοῦ, τὸ φίλημα τοῦ ἔραστοῦ, τὸ ῥόδον τοῦ Παραδείσου, καὶ δι' αὐτῶν ἔπλασε τὸν Ἰταλόν, ἀφ' οὗ ἐπὶ τέλους παρεκάλεσε τὸν Θεὸν νὰ δώσῃ εἰς τὸ πλάσμα του τὸ θεῖον μειδιάμα του. Τούτου ἕνεκα μεταξὺ τῶν Ἰταλῶν ἐγεννήθησαν οἱ μεγαλύτεροι ἀναρχικοί, οἱ μεγαλύτεροι ποιηταὶ καὶ οἱ μεγαλύτεροι μουσικοί.

ΑΞΙΑ ΕΙΚΟΝΟΣ

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου παραστάς ποτε εἰς τὰ ἐγκαίρια μᾶς ἐκθέσεως ζωγραφικῆς, παρετήρησε μίαν εἰκόνα παριστώσαν ποιμνιον προβάτων εἰς λειμῶνα κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ ἠθέλησε νὰ τὴν ἀγοράσῃ. Ἡρώτησε τὸν ζωγράφον περὶ τῆς τιμῆς, οὗτος δ' εἶπε.

—Μεγαλειότατε, θὰ μοῦ πληρώσετε ἀπλῶς τὰ πρόβατά μου εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κρεοπωλείου, δηλ. πρὸς 50 φράγκα ἕκαστον.

Ὁ Βασιλεὺς ἔρριψε βλέμμα ἐπὶ τῆς εἰκόνας, εἶδε 10-20 πρόβατα καὶ τὴν ἠγόρασε, τὴν δ' ἐπιούσαν, ὅτι ἡ εἰκὼν μετεκομίσθη εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἤρχισεν ἡ καταμέτρησις τῶν προβάτων. Ὁ ζωγράφος ἐδείκνυε πολλὰ μικρὰ λευκὰ σημεῖα εἰς τὸ βάθος τοῦ τοπίου, εἰπὼν.

—Μεγαλειότατε, ὑπάρχουν τοῦλάχιστον χίλια πρόβατα.

—Ἀλλὰ ποῦ εἶναι αὐτά; Ἡρώτησε μ' ἀπορίαν ὁ Βασιλεὺς.

—Ὅλα αὐτὰ τὰ λευκὰ σημεῖα, Μεγαλειότατε, εἶναι πρόβατα.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπλήρωσε χωρὶς ἀντίρρησην 50 χιλ. φρ. καὶ ἐδώρησε τὴν εἰκόνα εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Λιέγης.

ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ

Ο «ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΗΣ»,

Πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα τῶν κ. κ.

Γ. Βασιλείου, Θ. Βαφειάδου, Χρ. Γανιάρη, Μ. Ζηκάκη, Γ. Κορνάρου, Χρ. Σαλιβέρου καὶ τὰ περίπτερα τῶν τραυματιῶν.

Ἐκαστον τεύχος ἀντὶ δραχ. 3

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Παρακαλουμένους θερμῶς, ὅπως ὅσοι ἐξ αὐτῶν καθυστεροῦσι τὴν συνδρομὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους τοῦ «Παντογνώστου» ἐμβάσωσιν αὐτὴν τὸ ταχύτερον εἰ δυνατόν, ἵνα δυνηθῶμεν ν' ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰ βαρύτερα ἔξοδα τῆς ἐκδόσεώς μας καὶ καλύψωμεν τὰς σημαντικὰς μᾶς ζημίας.

Περὶ τῶν μεγάλων μᾶς δὲ ζημιῶν ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅτι μᾶς καθυστεροῦνται σήμερον συνδρομαὶ ὑπὲρ τὰς 800, τῶν ὁποίων ἡ ταχύτερα εἰσπραξις θὰ δώσῃ νέαν ζωὴν εἰς τὸν «Παντογνώστην», ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἐφείσθη χρημάτων νὰ καλλιτερεύσῃ τὴν ἐμφάνισίν του ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ παρούσα θὰ εἶναι καὶ ἡ τελευταία παράκλησίς μας.

(Ἐκ τῆς Διαχειρίσεως τοῦ «Παντογνώστου».)

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

«ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΟΥ»

Α') ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1) *Τὰ Ἐξωτερικὰ Συναλλάγματα καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν πράξεις* ὑπὸ Ἐμμ. Μ. Χανδράκη, Τμηματάρχου Δημοσίου Χρέους Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. δρ. 50.

2) *Περὶ Φαρμακευτικῶν Ἐνδείξεων* ὑπὸ Ἀποστ. Παπαδοπούλου, τ. ὑφηγητοῦ τῆς Φαρμακολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. δρ. 5.

Λέξαν Προσεχῶς

3) *Νομικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία* ὑπὸ Ἀδόλφου Merkle κατὰ μετάφρασιν διαπρεποῦς Ἑλληνοσ νομομαθοῦς.

Β') ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1) *Ἡ Καρδιά μὲ τὰ Φίδια* ὑπὸ Ἀθαν. Γ. Κυριαζῆ. δρ. 15.

ΣΗΜ. Ἀπαντα τ' ἀνωτέρω ἀποστέλλονται παντὶ τῷ ἐμβάζοντι τὴν ἀξίαν τῶν ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοὺς κ. κ. συγγραφεῖς καὶ ἐκδότας

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἄνω ἀξιοτίμων κυριῶν ὅτι τὸ ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ «ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΟΥ» ἀναλαμβάνει τὴν ἐπιμεμελημένην διόρθωσιν τῶν τυπογραφικῶν δοκιμῶν καὶ τὴν ἐν γένει παρακολούθησιν πάσης ἐκδοτικῆς ἐργασίας.

Διὰ πᾶσαν πληροφориαν ἀπευθυντέον Γραφεῖα «Παντογνώστου» Ἰπποκράτους 32.

(Ἐκ τῆς ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ)

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ — ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΙΚΑ

SULLY PRUDHOMME

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ἄν ἤξερες, τί θλίψη δοκιμάζω
Μόνος, ἐρημοσίτης, θὰ πονοῦσες.
Κι' ἀπὸ τὸ σπῖνι μου κάποιες μπροστὰ
Θὲ νὰ περνοῦσες.

Ἄν ἤξερες, σὰν τί αἶσθημα γεννάει
Βλέμμα ἀγρὸ σὴν ψυχὴ τὴν πονεμένη,
Στὸ μπαλκόνι μου θάρριγες ματιὰ
Τάχα σὰν ξένη.

Ἄν ἤξερες τί βάλοσμο ἡ καρδιά
Σ' ἄλλη καρδιά σκορπίζει, θὲ νὰ ῥαῖ ῥαῖ ῥαῖ,
Σὰν ἀδερφὴ σὴν πόρτα μου γλυκεῖα
Καὶ θὰ καθώσουν.

Ἄν ἤξερες, ποῦ πάντα σ' ἀγαπῶ,
Ἄχ! καὶ τὸ πῶς ἂν ἤξερες, γλυκεῖά μου,
Ἴσως μὲ ἀπλότη θάμπαινες δειλὰ
Στὴν κάμαρά μου.

Μετάφραση ΕΙΡΗΝΗΣ Α. ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ

ΠΡΟΖΑ

ΒΡΕΧΕΙ

Βρέχει, βρέχει δυνατὰ· βρέχει κ' εἶν ἔξω νύχτα... Ἀστραπεὺς αὐλακῶνων τὸ σκοτεινὸν αἰθέρα κ' ὕστερα ἀπὸ λίγο κυλάει βαρεῖα μιά μακρυνὴ βοῆ ποῦ πλησιάζει καὶ μεγαλώνει, μεγαλώνει καὶ ξεσπάει σ' ἕνα βρόντο, σ' ἕνα γδοῦπο δυνατὸ ποῦ μοιάζει ἐκκωφαντικὴ ὁμοβροντία τηλεβόλων.

Ἄθελα σκύβω τὸ κεφάλι μου ἀπὸ κάποιον φοβισμένον θανασμοῦ γιὰ τὴν ἐξημμένη ἀπ' τὸν ἀγριεμὸ τῆς νύχτας φαντασία μου παρακολουθεῖ θαμπωμένη κάποια γιγαντομαχία πίσω ἀπ' τ' ἀνταρσιασμένα σύννεφα. Κ' ἡ βροχὴ τρελλὰ στροβιλιζοντας σιὸ διάστημα πέφτει μὲ πάταγο δένροντας τσουχτερὰ τῆς πλάκας τῶν δρόμων ποῦ ἀντηχοῦνε μονότονα καὶ τραγικὰ στὴν ἐρημὴ νύχτα.

Μ' ἕνα φύσημα δυνατὸ ὁ ἀγέρας ἔφερε τὰ νερένια δάχτυλα τῆς βροχῆς ἔξω ἀπὸ τὰ τζάμια τοῦ παραθύρου ποῦ κάθομαι κοντὰ καὶ γράφω. Νόμισα πὸς κάποιος μοῦ χτύπησε βιαστικά. Ἐκύτταξα ἔξω σκότος βαθύ. Ἀμφίβολα μόνο κάτι φωτάκια ἀπὸ τῆς γρίλιες τῶν σπητιῶν ξεφεύγουν φανερώοντας τὴν χειμωνιάτικη ζωὴ ποῦ μαινεύει ὄλους γύρω ἀπὸ τὸ μεγάλο τραπέζι, κάτω ἀπὸ τὴν λάμπα, σὲ νυχτέρι, σὲ διάβασμα ἢ σὲ κουβέντα. Κ' ἡ βροχὴ πότε σιγότερα, πότε πιὸ δυνατὰ μὰ πάντα μὲ τρεμάμενη φωνή, λέει, λέει, διηγείται θρηνητικὰ, ἢ θυμωμένη τὸ ἀκατανόητο μυστήριον τῆς ὑπαρξῆς τῆς καὶ τρέχουνε κρουνοὶ τὰ δάκρυα τῆς κ' αὐλακῶνων τὸ κρῦο τζάμι τοῦ παραθύρου μου.

Μὰ πάντα πίσω ἀπὸ τῆς γρίλιες σιγομιλοῦν τὰ φωτάκια τῶν σπητιῶν λέγοντας ἀναμεταξύ τους τὸ θέλημα ποῦ νοιώθει κάθε ψυχὴ μιά τέτοια ἀγρία νύχτα τοῦ χειμῶνα, ὅταν μέσα ἡ φωνὴ εἶνε ζεστὴ καὶ χαρούμενη, γλυκὸ νοσταλγισμένο παραμῦθι ποῦ μᾶς θυμίζει ἐν ἄλλο τὸ ἀξέχαστο παραμῦθι, τὴν παιδιάστικη μᾶς ζωὴ. Κι' ἀλήθεια, μόνο ἕνα παιδί ἢ ἕνας πολὺ εὐτυχεμένος μπορεῖ νὰ νοιώσῃ ποιά κρυφὴ κ' ἀνείπωπη χαρὰ τοῦ δίνει τὸ ἄκουσμα τῆς μαινόμενης τρικιμίας, ὅταν στὸ πλάι τῆς ζεστασιάς ποῦ τοῦ χαρίζουνε μιά ἢ περισσότερες

καρδιὲς ἀφίνει ἤσυχα τὴ σκέψιν του νὰ τὴν νανουρίζῃ ρυθμικὰ τὸ τραγοῦδι τῆς βροχῆς.

Κι' ὅλο βρέχει καὶ στὰ ξαφνικὰ φύσηματα τοῦ ἀγέρα ἡ βροχὴ ἀνήσυχα χτυπάει τὸ τζάμι τοῦ παραθύρου μου μὲ τὰ νερένια τῆς δάχτυλα, σὰν κάτι νὰ θέλῃ νὰ μοῦ πῆ... μὰ πάλι λειώνει σὲ ἀκράτητα δάκρυα ποῦ αὐλακῶνων κ' ἀπ' τοὺς λυγμούς τῆς γίνεται ἕνα ποτάμι μέσα στὸ ὁποῖο πνίγεται τὸ παραπρόνο τῆς. Γι' αὐτὸ τὸ φανάρι τοῦ δρόμου γλομὸ τρεμοσβύνει στὴ γωνιά σὰν ἀπὸ τὴ συγκίνησι κ' οἱ πονεμένοι του στοχασμοὶ πᾶνε νὰ πνιγοῦνε κ' αὐτοὶ στὴν τρεμάμενη ἀντανάκλασι τῆς λύπης του.

Καὶ βρέχει ἀδιάκοπα, λὲς κ' ἔτσι θὰ ἐξακολουθήσῃ ὅλ' ἡ ζωὴ καὶ νοιώθωμε γύρω ἀπ' τὴν καρδιά μας νὰ σφαλοῦνε τζάμια, τζάμια παγωμένα ποῦ τ' αὐλακῶνων κάποιες βροχὲς καὶ τὰ κλεινομε φοβισμένοι, μὴ καὶ πνιγοῦμε μέσα στὰ ράθυμά τους δάκρυα. Καὶ λησιμονάμε πῶς ὅλα θὰ διαβῶνε σὰν ἕνα κακὸ ὄνειρο, κ' αὐριο πάλι θὰ φέξῃ ἠδονικὰ στὰ μάτια μας τὸ γαλάζιο τ' οὐρανοῦ, τοῦ ἡλίου τὸ φεγγαβόλημα ποῦ θὰ στεγνώσῃ τὰ ποτάμια ἀπ' ὅλες τῆς βροχῆς, γιὰ ν' ἀνθίσῃ τὸ κλαδί τῆς εἰλιᾶς ποῦ ἀνάλαφρο τὸ λευκὸ περιστέρι τῆς ἐλπίδας μας θὰ τὸ πάρη φέρνοντά; το στὴν ψυχὴ μας χαρμόσυνη εἶδησι γιὰ μιά καινούργια ζωὴ.

1920

ΑΘΗΝΑ Ν. ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΗ

(ΤΟΥ ΣΑΑΔΗ)

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὁ νέος εἶδε μερικὸν ἀνθρώπου μεσα σὲ μιά βάρκα, ποῦ εἶταν ἔτοιμη νὰ τοὺς περάσει σὴν ἀντικρυνὴ ὄχθη. Ὁ καθένας τοὺς θάδινε γιὰ ταῦλο στὸ βαρκάρι ἕνα χρυσὸ νόμισμα ἢ κάτι τέτοιο, τέλος πάντων, γιὰ ταῦλο. Μὰ ὁ νέος δὲν εἶχε σὴν πσέπη του πεντάρα. Ἄνοιξε, λοιπόν, τὸ στόμα τῶν ἐπαίρων, τῶν ἐδῶν καὶ τῆς κλάψας, μὰ ὅσα κ' ἂν εἶπε, οἱ ἀνθρωποὶ ἐκείνοι δὲν φάνη-

και πρόθυμοι να τον συνδράμουν, κ' είπαν :

« Δίχως χορήμα δεν μπορείς να εξασκήσεις τη δύναμή σου σε κανέναν, αν, πάλι, έχεις χορήμα, δεν έχεις ανάγκη να μεταχειριστείς τη δύναμη. »

Ο σκληρός βαρκάρης αλάργεψε απ' την ὄχθη, γελώντας και λέγοντάς του :

— Δεν έχεις χορήμα ; δεν μπορείς να περάσεις τον ποταμό με τη δύναμή σου. Τι είναι η δύναμη δέκα ανθρώπων ; Φέρε το χορήμα ενός μόνου.

Η καρδιά του νέου άφρισε από θυμό, σ'αυτά τα λόγια, και θέλησε να εκδικηθεί. Η βάρκα είχε αλαργέψει πιά.

Φώναξε, λοιπόν, στο βαρκάρη :

— "Αν δέχεσαι αυτό το φόρεμα που φορώ, μ' ευχαρίστησή μου σ' το δίνω.

Ο θαλασινός δέχτηκε την πρόταση και γύρισε πίσω τη βάρκα.

« Η πλεονεξία κλείνει τα μάτια του γνωστικού. Η λαιμαργία οδηγεί το πουλί και το ψάρι στο δίχτυ. »

Όταν το χέρι του νέου έφθασε ως στο πηγούνι και στο χιακό του βαρκάρη, τον τραβήξε ὄξω και τον έρριξε χάρμον, δίχως τον παραμικρό σεβασμό. Ο συντροφός του βγήκε από το πλοίο, για να τότε βοηθήσει, μα βλέποντας πως θα πάθαινε κ' αυτός τα ίδια, γύρισε με τρόπο πίσω. Τότε, οι επιβάτες σκέφτηκαν πως το καλύτερο γι' αυτούς ήταν να συμβιβαστούν μ' έναν τόσο έλιφορον άνθρωπο, και να πληρώσουν αυτοί το ναύλο του.

« Δείξε υπομονή προστά σ' ένα φιλόνηκο άνθρωπο. Η ημεράδα κλείνει το δρόμο στον Άγγελο του Πολέμου. Δείξε καλοσύνη στους κακούς. Γιατί όσο άκονισμένο κ' αν είναι ένα σπαθί, δεν μπορεί να κόψει το μαλακό μετάξι. Με γλώσσα γλυκειά και πεισιική, μπορείς έναν έλεφαντα να τραβήξεις με μιὰ τριχα. »

Για να ζητήσουν συγγνώμη για όσα συνέβηκαν, οι επιβάτες έπεσαν στα πόδια του νέου, τότε φίλησαν πολλές φορές, με υποκρισία, στο κεφάλι και στο πρόσωπο, τον έβαλαν, στη βάρκα κ' έφυγαν πάλι ὄλοι μαζί. Σε λίγο, φτάσανε κοντά σε μιὰ κολώνα που ήταν στημένη εκεί απ' τον καιρό των Αρχαίων Γουρνάν (Έλλήνων), και που εξέιχε άπάνω απ' τα νερά. Ο βαρκάρης είπε :

— "Ανοιξε μιὰ τρύπα στη βάρκα και μπάει νερά. Πρέπει ο πλοῦ γενναῖος από σῆς, και πλοῦ τοιμηρός και δυνατός, ν' ανεβεί επάνω στην κολώνα, και να κρατάει το σχοινί, ως που να φράξωμε την τρύπα.

Ο νέος, φουσκωμένος από την υπεργράνεια που του φουσούσε μέσα του η τόλμη του, δεν υποψιάστηκε τον ὄχτρο του, που του πλήγωσε την καρδιά, και λημονήσε τα λόγια των σοφών που είπαν :

« Αν προξενήσεις ποτέ μιὰ θλίψη σε κανέναν, κ' αν του κανεις ὄστερα μύρια καλά, μην εμπιστεύεσαι διόλου σ' αυτόν και φοβού την εκδίκηση αυτής της μόνης θλίψης, γιατί το βέλος βγαίνει απ' την πληγή, μα ὄ πόνος που προξένησε μένει στην καρδιά. »

« Μή θεωρείς τον εαυτό σου ασφαλισμένο, όταν από μιὰ σου πράξη είναι θλιμμένη μιὰ καρδιά. Μή ὄχνεις

πέτριες καταπάνω στα τείχη ενός κάστρου, γιατί μπορεί από το κάστρο να πέσει άπάνω σου καμιά. »

Όταν ὄ νέος τύλιξε το σχοινί της βάρκας γύρω από το μπράτσο του, κ' ανέβηκε στην κορφή της κολώνας, ὄ βαρκάρης έκοψε το σχοινί και τραβήξε κατά τη θάλασσα. Ο δυστυχισμένος ὄ ἄθλητής έμεινε ὄλος εν άμηχανία σ' εκείνο το μέρος. Αν ὄ μερόνυχτα ὄπόφερε απ' την πείνα, το κρύο και τη θλίψη. Την τρίτη μέρα, νικήθηκε απ' τον ὄπνο, κ' έλεσε στη θάλασσα. Ένα αλάκαιρο μερόνυχτο σ'αν ἄχυρο τότε κυλούσε το ὄέμα, και, τέλος, έφτασε σε μιὰν ακρογιαλιά.

Μόλις αναπνέοντας, σύρθηκε σε μερικά χαμόδειτρα κ' ἄρχισε να τρώει φύλλα σιυφά, και πικρές ὄρίζες, ως που ἀνάλαβε κἄπως. Προχώρησε, ὄστερα, στην ξερημο, ως που, διπρασμένος, πειναςμένος, κ' ἀποσταμένος έφτασε κοντά σ' ένα πηγάδι.

Είδε εκεί μερικούς ανθρώπους μαζεμένους, που ὄ καθένας έπινε έναν τερεκέ νερό, δίδοντας σ' εκείνον που τῄβγαζε έναν ὄβολό. Μα ὄ νέος δεν τον είχε. Ζήτησε νερό, δείχνοντας τη φτώχεια του, μα εκείνοι δεν τον ψυχοπόνεσαν και του ὄπανε να φύγει. "Απλωσε, λοιπόν, τότε, κ' αυτός, το χέρι της Βίας, και καταπόνεσε καμπόσους. Μα ὄί ἄλλοι είσαν πολλοί. Τον έδειραν αλύπητα και τότε πλήγωσαν.

« Όταν ὄι μύγες μαζευτούν σε μπουλούκι, μπορούν να προσβάλουν και τον έλεφαντα, ὄση δύναμη και τόλμη κ' αν έχει. Αν ὄλα τα μερικήκια συμωνούσαν, θα καιώ ὄθωναν να νικήσουν και το πλοῦ ἀνίκητο λιοντάρι. »

Τσακισμένος από τους κόπους, την πείνα και τις πληγές ὄ ἄθλητής ἀκολούθησε πεζός από μακριά το καραβάνι. Τη νύχτα, φτάσανε σ' ένα μέρος πλοῦ επικίνδυνο, ελειδή είχανε στήσει εκεί τα λημέρια τους μερικοί φοβεροί ληστες και δολοφόνοι. Ο νέος είδε πως φόβος είχε πιάσει τους ταξειδιώτες και πως προετοιμάζαν τη ψυχή τους για την ἄλλη ζωή. Τους είπε, λοιπόν :

— Μή φοβάστε ! Είμαι ἐγὼ μαζί σας και μπορώ μονάχος να τα βάλω με πενήντα ἄνδρες. Και σεις, βέβαια, ὄλοι θα με βοηθήσετε, ποιός λίγο, ποιός πλοῦ.

Οί καρδιές των ταξειδιωτών αναζωογονήθηκαν από την ὄπόσχεση αυτή. Ευχαριστήθηκαν από τη συντροφιά του και του ὄσανε φαῖ και πιότο. Το στομάχι του νέου ήταν φλογισμένο από τη φωτιά της πείνας. Έφαγε, λοιπόν, μερικές μπουκιές με λαιμαργία, κ' ἤπιε κάμποσες ὄουφνηξίες νερό, κ' έτσι έσβησε η φωτιά που τον έκαιγε. ὄστερα, ὄ ὄπνος βάρυνε τα βλέφαρά του, και κοιμήθηκε με ὄχαλητό.

Ανάμεσα στο καραβάνι ήταν ένας γέρος με πείρα, που είχε ιδεί πολλά στη ζωή του. Είπε στους ἄλλους.

— "Αδέρφια μου, φοβούμαι περισσότερο το συνοδοιπόρο μας αυτόν παρά τους ληστες. Κάποτε μούπαν μιὰ ιστορία, που ὄρχεται επίμονα τούτη τη στιγμή στο νοῦ μου : "Ενας "Αραβας είχε μαζέψει κἄμποσα λεφτά. Τη νύχτα, μόνος στο σπίτι του, φοβήθηκε τους κλέφτες

και φώναζε ένα φίλο του για ν' ἀπαλαχτεί με τη συντροφιά του από το φόβο που του προξενούσε η μοναξιά του. Ο φίλος πέρασε πολλές μέρες μαζί του, ως που πήρε μυρωδιά τα χορήματα. Τα πήρε κ' έφυγε κορυφά. Το πρωῖ, είδαν τον "Αραβα να κλαίει και να θορηῖ. Τῄ είπαν : « Τι έχεις ; Μήπως κανείς κλέφτης σου έκλεψε τις δραχμές σου ; » — « Όχι μα το Θεό, ἀπάντησε, μόνε εκείνος που είχα για φύλακα μου τις έπήρε. »

« Ποτέ δεν κάθομαι χωρίς να φοβούμαι το φίδι, αφού γνώρισα ποιὰ είναι η φύση του. Η πληγή που προξενούν τα δόντια ενός ὄχτροῦ, είναι τόσο περισσότερο φοβερή, ὄσο ένας φίλος φαίνεται στα μάτια των ανθρώπων. »

« Ζαίριτε, αδέρφια μου, αν αυτός ὄ άνθρωπος δεν ἀνήκει κ' αυτός στη συμμορία των λησιτών, κ' αν δεν μπήκε με πονηρία ανάμεσά μας, για να εἰδοποιήσει τους συντρόφους του την κατάλληλη στιγμή ; Για τούτο, κρίνω φρόνιμο να τον ἀφήσωμε δονα που κοιμάται και να φύγωμε ἄμέσως. »

Η συμβουλή του γέροντα φάνηκε ὄρθή στους συνοδοιπόρους, που την καρδιά τους ἄρχισε να συγκλονίζει ὄ φόβος του ἄθλητή. Μάζεψαν, λοιπόν, τα πράγματά τους, κ' ἄφησαν μονάχο, στην καρδιά της ξερημο, τον κοιμισμένο νέο, που δεν ἔνιωσε την εγκατάλειψή του, παρά όταν ὄι ποῶτες ἀχτινες του ἤλιου χἄιδναν το ποῶσάπὸ του. Σήκωσε το κεφάλι κ' είδε πως το καραβάνι είχαν εξαφανιστεί. Ο δύστηνος περιπλανήθηκε πλοῦ, και δεν έφτασε σε κανένα κατοικημένο μέρος. Διπρασμένος και δίχως τροφή, έγειρε το κεφάλι του στη γῆ, ἀποφασισμένος για τη ζωή του, κ' είπε :

« Ποιός θα μιλήσει μαζί μου, τώρα που φύγαν ὄι γοργοπόδαρες γκαμήλες ; Για τον ξένο δεν ὄπάρχει φίλος παρά ὄ ἴδιος ὄ εαυτός του. »

« Εκείνος θα χρησιμοποιήσει τη βία στους ξένους, ὄποιος δεν γνώρισε τις πίκρες της ξερητιάς. »

Αυτά και ἄλλα τέτοια θλιβερά μιλούσε, όταν κάποιος ξαφνικά, στάθηκε προστά του κ' ἄκουε με περιέργεια τα λόγια του. Είταν ένα βασιλόπουλο που, κινηώντας κάποιον ἀγρίμι, αλάργεψε ἀρκετά από τη συνοδεία του και βρέθηκε σ' εκείνο το μέρος. Με μιὰ ματιά που τούριξε το βασιλόπουλο είδε πως το παρουσιαστικό του ήτανε καλό, μα το χάλι του έλεινό. Τῄ είπε :

— "Από που είσαι και πως ἤρθες σε τούτο το μέρος ;

Ο νέος του ἀφηγήθηκε ένα μέρος από τις περιπέτειές του. Ο γῆς του βασιλιά τότε ψυχοπόνεσε, τον ἔντυσε με μιὰ καλή και τιμητική σιολή, τῄ ὄδωσε και χορήματα πολλά, κ' ήταν ἄνθρωπο της εμπιστοσύνης του να τότε συνοδέψει ως που ὄ ἄθλητής έφτασε στον τόπο του. Ο πατέρας του χάρηκε υπερβολικά που τον ξανάδε κ' ευχαρίστησε το Θεό που τῄ φύλαξε τη ζωή. Τη νύχτα, ὄ νέος ἀφηγήθηκε στον πατέρα του τις περιπέτειές του. Ο πατέρας τῄ είπε :

— Γιε μου, τη στιγμή που έφυγες δε σου είπα : « Το χέρι της ἀνδρείας είναι δεμένο, και τα φοβερά νύχια του λιονταριού είναι σπασμένα διαν βόισκεσαι σε ἀνέχεια ; »

Ο νέος ἀπάντησε :

— Πατέρα μου, βέβαια, ὄσο δεν ὄποφέρεις τον κόπο, δε βόισκεις το θησαυρό, ὄσο δε ριψοκινδυνεύεις τη ζωή σου, δεν μπορείς να νικήσεις τον ὄχτρο σου, κ' ὄσο δε σπέρνεις σιτάρι, δε θα θερίσεις. Δε βλέπεις με λίγες μόνο στενοχώριες, τί ἄπειρο θησαυρό κέρδισα, και για ένα κεντρισμα μέλισσας που ὄπόφερα, τόσο μέλι πέτυχα ;

« Αν ὄ βουταχτής φοβάται το στόμα του σκυλόπαρου, ποτέ δε θα πετύχει το πολῄτιμο μαργαριτάρι. »

Ο πατέρας ἀπάντησε :

« Παιδί μου, τούτη τη φορά, ὄ Θεός σου ἔδωσε τη συνδρομή Του κ' η καλή τύχη σ' ὄδήγησε, με τρόπο ὄστε το ὄδο να βγει απ' τ' ἀγκάδι και τ' ἀγκάδι να βγει απ' το πόδι σου. Ο κύριος ενός βασιλείου πέρασε από κοντά σου και φάνηκε γενναῖὄδωρος σε σένα, σε σπλαχνίστηκε και με μεγάλη μέριμνα γῆἄρξε τη θλιβερή κατάσταση σου. Μα τέτοιες τύχες είναι σπάνιες, και κανείς δεν πρέπει να βασίζεται στο σπάνιο. "Ανοιξε τα μάτια σου κιλιά, ἄλλη φορά, να μην κλωθογυρῆς μ' αὄτην τη λαιμαργία το δίχτυ. »

« Ο Κυνηγός δεν πιάνει πάντα κωνήρι, και τ χαινει, μα μέρα, να κατασπαραχτεί από ένα καπλάκι. »

» "Ετσι, ένας βασιλιάς της Περούας, μιὰ φορά είχε ένα δαχτυλίδι ἀτίμητο. Μιὰ Παρασκευή, που πήγε να προσκυνήσει, έβαλε και τοποθέτησαν το δαχτυλίδι αυτό, άπάνω από το ὄλο του Τζαμουῦ της "Αζχας εν Ντάουλα, και προῖταξε ντελίληδες να φωνάζουν πως θα το χάριζε σ' εκείνον τον τοξότη που θα μπορούσε να περάσει το βέλος μέσ' απ' το δαχτυλίδι.

» "Ἦρθαν και δοκίμισαν πολλοί ξακουστοί τοξότες, μα κανείς δεν πέτυχε. "Ετυχε, λοιπόν, εκείνην την ἡμέρα, ένα παλληκάρι να κάθεται στο χαγιάτι ενός μοναστηριού, εκεί κοντά, και να τοξεύει ἄσκοπα ἔδῶ κ' εκεί για διασκέδαση.

« Ο ἄνεμος παράσους ένα από τα πολλά τα βέλη που ἔρριχνε και ὄφερε έτσι ὄστε να περάσει μέσα από το δαχτυλίδι. Ο βασιλιάς φώναξε το παλληκάρι, τῄ χάρισε το δαχτυλίδι και τῄ ὄδωσε ἄκομα για ὄῶρο μιὰ πλοῦσια φορεσιά και πολλά χορήματα.

« ὄστερα ὄμως, απ' αυτό, ὄ νέος πήρε τη φαρέτρα με τα βέλη και τῄ ὄριξε στη φωτιά. Κι όταν κάποιος τότε ὄώτησε, πως πήρε τέτοια ἀπόφαση, ὄ νέος τῄ είπε : — Για να μῄ μείνει η πρώτη ὄξα, γιατί κ' αν ὄλη τη ζωή μου την περάσω ὄίχροντας βέλη, δε θα μῄ δείξει η τύχη, ἄλλη φορά, την εἰνῄα της. »

« Πότε συμβαίνει μιὰ ὄρθη κρίση και συμβουλή ενός σοφοῦ να μην επιτυχαίνει, και πότε ένας ἄτσαμῆς νέος να βόισκει έτσι στην τύχη το σημάδι. »

Μετάφρασις :

Κ. ΤΡΙΚΟΓΛΙΔΗ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΦΛΑΜΜΑΝΔΟΙ & ΟΛΛΑΝΔΟΙ
ΤΟΠΕΙΟΓΡΑΦΟΙ

Οί μεγάλοι Ίταλοί ζωγράφοι σχεδόν πάντοτε ήσυχολήθησαν εις θρησκευτικὰς και ιστορικὰς συνθέσεις. Οί έξοχοι εκείνοι χρωστήρες, οί όποιοι μετά τόσης έναργείας και καλλονής παρίστων τὰ συμβάντα του έκλεκτου λαου, τὰ μυστήρια τής 'Αποκαλύψεως, οί όποιοι άντέγραφον, ούτως είπειν, τήν ωραιότητα, τήν καλωσύνην και τήν αιδώ τής 'Αγιωτάτης Παρθένου και άναπαρίστων τὰ μεγαλειώδη γεγονότα τής Ιστορίας, και δή τής έκκλησιαστικής, άπηξίουν νά έχουν μόνον κατά νουν εις τὰς ζωγραφίας των θάμνους, ύδατα, κρημνούς και τὰ τοιαύτα και συχνά παρεισήγον εις τὰς συνθέσεις των τὸ τοπειον, ως προσθήκην και ως στολισμόν. Ούτω ό Ραφαήλ και οί όπαδοί του έγραψαν ωραιότατα τοπεία, θαυμάσιοι δέ εις τὸ νά γράφουν τοιαύτα ήσαν ό Γεωργιόνης και ό Τιτσιανός, ό όποίος υπερέβη ήσως όλους τούς όμοίους του, ταυτό δέ δύναται νά είπη κανείς και διά τόν 'Ανρίβαν Καράτσιον και τόν Δομενικίνον. 'Αλλ' ό,τι άπετέλεσε στολισμόν πρόσθετον, έγεινε και τὸ κοριώτατον έπασχόλημα εις τὰς χείρας των Φλαμμανδών καλλιτεχνών. Θά έλεγέ τις, παρατηρεϊ κάποιος 'Αγγλος, ότι ή άσχημία τής πατριδος των τούς έξώθει νά προσφύγουν εις όλα τὰ βνηθήματα τής τέχνης διά νά κάμουν ζωγραφητάς τὰς γενεθλιακάς εκείνας σκηνάς, τὰς όποίας ή φύσις είχεν άποποιηθῆ νά καταστήσῃ τοιαύτας. 'Οθεν δύναται κανείς μέχρις ενός σημείου ν' άποδώσῃ εις αὐτούς τήν δευτερεύουσαν άξίαν, ότι έφευρον όχι τὸ τοπειον, αλλά τήν πρακτικὴν νά γράφουν εικόνας, εις τὰς όποίας τὸ τοπειον νά σχηματίσῃ τὸ κύριον θέμα και αί μορφαί νά μή ήνε παρὰ αί προσθήκαι. 'Οτι δέ κατόπιν άνεδείχθησαν έπιφανέστατοι, ούδεις δύναται νά τὸ άρνηθῆ και δέν θ' άναγνωσθῆ χωρὶς κάποιαν ευχαρίστησιν, ή κατωτέρω βραχεῖα πληροφορία έπι των σπουδαιότερων τοπειογράφων του Βελγίου και τής 'Ολλανδίας, χωρὼν όπου καλλίτερον ήκμασεν ή τοπειογραφία. (1)

(1) Τοπεία και τοπειογράφοι καλοῦν οί 'Ιταλοί τὸ είδος εκείνο των ζωγραφιών, εί όποιαι παριστοῦν έξοχὰς άναπνευμένας με δένδρα, ποταμούς, βουνά και άλλα έξοχὰς άντικείμενα. 'Η λέξις τοπειον προέρχεται εκ τής γαλλικῆς και ό 'Αλγκαρότη πρώτος τήν μεταχειρίσθη λέγων, ότι: «μέτα εις ένα τοπειον του Ντιντέτιχ (Didetich) ενόμιζες ότι ήκουες τὸ μουρμούρισμα του ύδατος». Σήμερον ή λέξις αὕτη άπέκτησε τήν Ιταλικὴν Ιθαγένειαν, εντεύθεν δέ τοπειογράφοι εκλήθησαν οί ζωγράφοι του είδους τούτου και τής λέξεως τοπειογράφος (πασιςία) κάμνει χρῆσιν ό Μπισσιόνη εις τὰς σημειώσεις του Μπαλτινούτσι.

Οί άρχαίοι, γράφει ό Μπόση, ως ήμεεις, είχον κάμει ξεχωριστόν είδος τοπειογραφίας και τούτο μετεχειρίζοντο συνήθως μόνον εις τὰς διακοσμῆσεις των αίθουσών όπου και άπαντοῦν μερικὰ δοκίμια».

Εις μεγάλους Ιταλοὺς ζωγράφους, Ιστορικούς συγχρόνους και τοπειογράφους, παρστήσαντες άπλά τοπεία χωρὶς ποσὺς νά τὰ άντιμίξουν με Ιστορικὰ άντικείμενα, δέν παρσέμπουν πολλοί. Μεταξὺ τούτων εινε ό Σαλβατόρ Ρόζα έμφανισθεῖς καθ' ήν εποχὴν ό συρμός είχεν ήδη καταστήσει άνθηρόν τὸ

Εις τήν σχολὴν του Βάν Δύκ τὰ φόντα τής εικόνας εινε συχνά έπιμελημένα τής φύσεως άπομίμῃσεις. 'Ο 'Ιωακείμ Παντετιέ (γεν. τῷ 1487) και ό 'Ερρίκος Μπλές (γ. 1480, άποθ. 1550) έγραψαν εικόνας, εις τὰς όποίας τὸ τοπειον διεκδικεῖ άνεξάρτητον αὐτοπαρξίαν και αί μορφαί ετέθησαν ως προσθήκαι. 'Ο 'Ιωάννης Μπρέγκελ (γ. 1569, άπ. 1625) μετά θαυμασίας έπιδεξιότητος άντέγραψεν όλας τὰς ποικιλίας τής βλαστήσεως. Κατά τήν εποχὴν του 'Ανρίβα Καράτσι έζη εν Ρώμη ζωγράφος Φλαμμανδός, όνόματι Παύλος Μπρίλ (γ. 1554, άπ. 1626) ό όποίος έσχημάτισεν είδος συνδέσμου μεταξὺ των τοπειογράφων του βορρᾶ και εκείνων τής μεσημβρίας.

Εις τὸ είδος εκείνο του τοπειου, ή υπεροχὴ του όποίου συνίσταται εις τήν μεγαλοπρέπειαν και τήν μορφήν των μεγάλων συνόλων, ό Νικόλαος Πουσίνος κατέχει τὰ σκήπτρα. (1) Τούτον ήκολούθησαν ό Γάσπαρος Ντουγκετ, λεγόμενος επίσης Πουσίνος (γ. 1600 άπ. 1663) και ό Σεβαστιανός Μπορντόνε (γ. 1616, άπ. 1671), ό δέ Κλαύδιος Τζελε (γ. 1600 άπ. 1682) ήτο γέννημα τής Λωρεννης, διό και γνωστός μάλλον υπό τὸ επώνυμον Λωρενναίος. 'Ο τελευταίος ούτος έσπουδάσεν υπό τόν Τάσση, μαθητὴν του Μπρίλ, άλλ' ή φύσις και μόνον αὕτη τὸν έδίδαξε νά ζωγραφίσῃ τὰ χαριτωμένα φυλλώματα και τὰ μορμυρίζοντα νερά με τὰ όρροσερὰ πρῶτὰ χρώματα και τήν πλουσίαν έσπερινὴν άνταύγειαν Ρωμαϊκου ούρανοῦ. Τὰ τοπεία του, ζώντος αὐτου άκόμη, άπέκτησαν τήν άξίαν εκείνην, τήν όποίαν δέν έχασαν ποτε κατόπιν.

Τὸ στύλ του Κλαυδίου Λωρενναίου μετερρύθμισε τήν πάλοι ξεηρότητα των Φλαμμανδών ζωγράφων. 'Ο 'Ερμάννος Σβάνεβελτ (γ. 1620, άπ. 1680) ήτο μαθητὴς του. 'Ο 'Ιωάννης Μπόθ (γ. 1610, άπ. 1651) και ό 'Αδάμ Πύνακερ (γ. 1621, άπ. 1673) ήσαν ζωγράφοι του αὐτου φουράματος. Οί 'Ολλανδοί τοπειογράφοι συνεδέθησαν στενώτερον πρὸς τήν φύσιν του βορρᾶ, ως έπι παραδειγματι τὰ έργα του 'Ιωάννου βάν Γκόγγιν (γ. 1596, άπ. 1656), τὰ όποια γενικῶς παριστώσι χαμηλάς άκτάς, ζωγραφημένας διαφηνῶς και σκιερῶς. 'Ο 'Αντόνιος Βαρτελῶ (γ.

είδος τούτου τής ζωγραφίας. Οὐχ' ήτιον Ισχυρίζονται, ότι και ό Λεονάρδος Ντά-Βίντσι ειργάζετο ενίοτε άπλά τοπεία, ως πρὸς δέ τόν 'Ανρίβαν Καράτσι, ό Μπαλιόνη τῷ άποδίδει τήν τέχνην του ότι ζωγράφιζε πραγματικὰ τοπεία, κατά Φλαμμανδικὴν όμως άπομίμῃσιν.

(1) Τὸ τοπειον περιλαμβάνει τήν παράστασιν εδαφών, βουνών, ύφάλων, δένδρων, λιμνών, ποταμών, εν μιᾷ λέξει παντός ό,τι δύναται νά παρουσιάσῃ ή ποικίλλουσα άποψις ενός τόπου. Αί τοπειογραφίαι διαιροῦνται εν γένει εις τρεῖς κατηγορίας, ή πρώτη συνίσταται εις τήν άκριβῆ άποψιν ώρισμένου διαστήματος, ταύτην ακολουθεῖ ή δευτέρα παριστώσα τοπειον άνάμικτον άντιγραφὸν εκ τινος τοποθεσίας αλλά τῇ προσθήκῃ βοηθημάτων, τὰ όποια ό ζωγράφος επεξήτησε διά νά κάμῃ έτι μάλλον ζωντανὴν τήν εικόνα του, ή τρίτη τέλος εινε του ιδανικου ή του εν τῇ φαντασίᾳ συλλαμβανομένου εκείνου τοπειου. 'Η τελευταία αὕτη κατηγορία δύναται νά προσαρμοσθῆ εις τὸ Ιστορικόν είδος, ή ως έπιπροσθετος, όπως εις τούς πίνακας των άρχαίων Ιταλῶν ζωγράφων, οί όποιοι συνήθως εκοσμοῦντο με αὐτὸ τὸ είδος των τοπειων, ή ως κύριον άντικείμενον του όποίου τίθεται ως έπιβληθητικόν, Ιστορικόν τι ή μυθῶδες γεγονός, ως εις τὰ αξιόλογα τοπεία του Πουσίνου.

1618, άπ. 1660) εινε μάλλον γνωστός διά τὰς θαυμασίας έγχαράξεις, παρὰ διά τούς πίνακας του.

Τὸ έξοχον του Ρέμπαντ πνευμα μεγάλως επεβλήθη έπι του τοπειου. 'Αλλά σχολάρχαι τής νέας ταύτης σχολῆς έγένοντο οί 'Ιάκωβος Ρουϊσντέλ (γ. 1635, άπ. 1681) και ό μαθητὴς του Μίντερτ 'Ολμπέμα (γ. 1611). Τὰ καλλίτερα έργα των διδασκάλων τούτων μάς μεταφέρουν εις τὰ θάθη των δασών και μάς σταλάζουν εις τήν ψυχὴν όλα τὰ στοργικὰ εκείνα αιοθήματα, τὰ όποια εμπνέει εις τὸν άνθρωπον ή θέα των δασών και των :

« Μερῶν άναφυχῆς και εκμυστηρέσεων».

'Ο 'Αλβέρτος 'Εδερντίγκεν (γ. 1611, άπ. 1675) έδωκεν εις τὰ τοπεία του τὸν χαρακτηρα τής Νορβηγίας και συχνά ζωγράφιζε καταρράκτας και δάση πευκῶν.

'Ο Νικόλαος Μπέργκεμ (γ. 1624, άπ. 1683), ό 'Αλβέρτος Κϋύπ (γ. 1600), ό Κάρολος Ξϋ Ζαρτέν (γ. 1640, άπ. 1678), ό 'Αδριανός βάν δερ Βέλντε (γ. 1639, άπ. 1672) έγραψαν θαυμάσια τοπεία ποίμενικου είδους. 'Ο Φίλιππος Βούβερμανς (γ. 1620, άπ. 1668) έχάραξεν όλας ίδιον έρόμον, τὸν όποιον ούδεις ήκολούθησεν. 'Εξωγράφισε μάχας, πανηγύρεις, σταθμούς συνταγμάτων Ιπποτικῶν και όλας τὰς σκηνάς, όπου εισήγαγεν ήππους μετά μοναδικῆς δεξιότητος.

'Ο Ροϋμπενς, μέγας ζωγράφος ποικίλων ειδῶν, ήτο συνάμα και τοπειογράφος. 'Ο πλάνης ούτος καλλιτέχνης εις τὸν όποιον ειχον άνατεθῆ συγχρόνως βρυσημαντοι πρεσβεΐαι, όστις έτυχε τής φιλίας Βασιλέων και Βασιλισσῶν και έζησεν ως μέγας άρχων, ειχε τήν ευγενή, έξιν ν' άπαντᾶ εις τούς έχθρούς του όχι διά ματαίων λέξεων, αλλά με γεγονότα, τὰ όποια τούς έφίμωνον. Ζωγράφος τις όνόματι Ρόμπουτε, πολλά μετῆλθε διά ν' άμαυρώσῃ τήν ζωγραφικὴν τέχνην του Ροϋμπενς. Ούτος άντεπεξήλθε με μιαν 'Αποκαθήλωσιν, θαυμάσιον άριστοτέχνημα άποκείμενον εν τῇ μητροπόλει τής 'Αμβέρσης. 'Αλλος τις ζωγράφος, όνόματι Κορνήλιος Σιούτ, έδυσσῆμει τὸν Ροϋμπενς, διότι αὐτός μεν δέν έλάμβανε παραγγελίας έργων, ενθ' ό άλλος ειχεν άφθονίαν τοιούτων. Τί δέ κάμνει ό Ροϋμπενς; Μεταβαίνει εις συνάντησιν του Κορνηλιου, εκθειάζει τὰς ζωγραφίας του, τῷ ζητεῖ τήν άξίαν αὐτων και τὰς αγοράζει όλας εις τήν ζητηθεισαν τιμήν, τῷ προσθέτει δέ κατόπιν, εάν ποτε συνέβαινε νά μείνῃ χωρὶς εργασίαν, ή δύνατο νά προσφύγῃ έλευθέρως εις αὐτόν, ό όποίος θά τὸν υπεστήριζεν. Οί Ροϋμπενς ειχον διαδόσει ότι ούτος έμμείτο τούς Σνύδερ, Βάν— Οϋντεν και Βίλντεν διά νά ζωγραφίσῃ τὰ τοπεία και τὰ εις τούς πίνακας του ζωα, μη έχων ίδίαν Ικανότητα να ζωγραφίσῃ. Εις τήν κατηγορίαν ταύτην άπήνητησεν εκείνος γράψας, ιδία χειρὶ, τέσσαρα θαυμάσια τοπεία και δύο κυνήγια λεόντων.

'Η σκηνὴ του Μπραμπάντε εύρίσκειται ήδη εις τήν έθνικὴν Πινακοθήκην του Λονδίνου εις μεγάλον πίνακα. «Μᾶς παρουσιάζει πρὸ των όφθαλμῶν, ως εις μαγικόν καθρέπτην, τὸ γόνιμον Μπραμπάντε εις τὸ πλοῦτος τής βλαστήσεως του φωτιζόμενον υπό του άνατέλλοντος ήλιου.

"Ο,τι δύναται νά παραγάγῃ ή τέχνην διά ν' άποδώσῃ τήν ποικιλίαν μεγάλως εκτάσεως καθ' όλου επιπέδου, τούτο άπέδωκεν ολοκλήρως εις τήν ζωγραφίαν ταύτην, τής όποίας ή εκτέλεσις εινε τόσον έπιμελής, ώστε αὐτὰ τὰ δένδρα φαίναντι έμφυχόμενα εκ του κελαδήματος των πτηνῶν, πολλὰ δέ μορφαί άνθρώπων και ζῶων παρέχουν επίσης ζωὴν εις τὸ τοπειον». (1)

Έκ μεταφράσεως
ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

ΤΑ ΣΑΤΥΡΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ

"Αλλος σὸ ξεπούλημα, παιδιά!

Μέσ' στήν άναπαραδιά

πῆραν όλοι τάριστείο,

τί άστειό!

κι' ό Μελᾶς

κι' ό Μαλακάσης,

ποῦναι αλήθεια νά γελᾶς,

ὡς ποῦ νά σκάσεις

και νά μείνεις ένεός.

Κι' ό Ξερόπουλος τὸ πῆρε.

— μωρέ, δόξα σοι ό θεός—

γιὰ νά πάψει πιὰ κῆ γόϊνα.

Κ' ή όρειοίνα

σιου **Σιδέρη** τὸ βυτίο,

κι' αὐτῆ πῆρε τάριστείο!

κι' όλοι πιὰ οί κροσοπατιέρες

καταπῆσαν άριστιείς.

Και μονάχα δέν τὸ πῆρεν ό Κλεάνθης,

του . . . **σιδήρου** ό ποιητής.

VESPERS

ΦΙΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΗΧΗΣΕΙΣ

Φίλιταί μου,

Εις τὸ τελευταῖον σου γράμμα μ' έρωτοῦσες μ' άπορίαν, πολὺ δικαιολογημένην άλλως τε, ποίαν σημασίαν έχει τὸ οὗτω λεγόμενον κοινότατον γνωμικόν :

« Λαγός πιπέρι έτριβε, κακό τής κεφαλῆς του».

Και προσέθετες, πῶς είναι δυνατόν νά τριβῆ τὸ πιπέρι ό λαγός, ή, και αν υποθέσωμεν ότι τὸ τριβεῖ, διά τί δι' αὐτου νά παρασκευάζῃ τὸν όλεθρόν του, άφ' ου ό μάγειρος ούδέποτε έζητησε νά προμηθευθῆ τὸ καρῦκευμα τούτο άπό τὸν λαγόν, ως άπό μικρόμπορον μπαχαρικῶν ;

(1) Waagen. Saggio intorno alla vita ecc. di P. P. Rubens.

Βεβαίως ταῦτα γράφω, θὰ εἶχες ὑπ' ὄψει, διὰ τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον διὰ τὴν κοινοποίησιν, ὡς καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς κοινοποιήσεως τοῦ καινοῦ αὐτοῦ προϊόντος τὸ ἔχουν μόνον, συμφώνως πρὸς τὸ γνωστὸν χορευτικὸν ἥσμα, οἱ...καλόγηροι. Ἄλλ' ὅμως τὰς δικαίας σου αἰτιάς ἀπορίας θὰ ἔλυνε ἀμέσως, ὡς διὰ μαγείας, μία ἀπλὴ ἀντικατάστασις τῆς λέξεως «πιπέρι» διὰ τῶν λέξεων «τὴ φτέρη». Γνωρίζεις ἀναμφιβόλως τὸ θαμνωδὲς αὐτὸ κρυπτόγαμον φυτόν, τὴν *π τ ε ρ ι δ α*. Ὁ λαγός, κρυπτόμενος εἰς τὸ φύλλονμα τοῦ θάμνου τούτου, ἐὰν ἀπροσέκτως καὶ ἀνοήτως ἤθελε θέσει καθ' οἷον δὴποτε τρόπον εἰς κίνησιν αὐτό, ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κυνηγοῦ, ὁ κίνδυνος δι' αὐτὸν θὰ ἦτο μέγας προφανῶς.

Ἀντικατάστησε λοιπὸν διὰ τῶν λέξεων «τὴ φτέρη» τὴν παρηγοῦσαν πρὸς ταύτας λέξιν «πιπέρι» καὶ τὸ μέγχοι τοῦδε ἀκατάληπτον γνωμικὸν θὰ λάβῃ τὴν ἀρχικὴν του μορφὴν καὶ θὰ εἶναι σαφέστατον.

«Λαγὸς τὴ φτέρη ἔτριβε, κακὸ τῆς κεφαλῆς του».

Παρόμοια γνωμικὰ μὲ παρεφθαρμένην ἔννοιαν, λόγῳ ἀντικαταστάσεως λέξεων δι' ἄλλων ἀποτελουσῶν παρήχησιν πρὸς τὰς πρώτας, ἀπαντᾷ κανεὶς ἀρκετὰ εἰς τὴν καθημερινὴν ὁμιλίαν. Θὰ σοῦ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειαν ἀναφέρον μερικὰ ἐξ αὐτῶν, ὅσα τοῦλάχιστον προχειρῶς ἐνθυμοῦμαι.

Γνωρίζεις π. χ. τὴν φράσιν :

«Ἐμπᾶτε, σκύλλοι, ἀλέσετε καὶ ἀλεστικά μὴ δόστε».

Ἐδῶ, ὡς εἶναι φυσικόν, δὲν πρόκειται περὶ σκύλλων, διότι οἱ σκύλλοι δὲν ἀλέθουν ποτέ. Ἀλέθουν οἱ ἄνθρωποι. Καὶ ὅταν εὐρεθῇ ἕνας μύλος ἀδέσποτος καὶ ἐγκαταλελειμμένος, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡμποροῦν νὰ μπουῖν μέσα καὶ ν' ἀλέσουν χίλιοι τόσοι ἄνθρωποι, χωρὶς νὰ πληρώσουν καὶ ἀλεστικά καὶ χωρὶς νὰ εὐρεθῇ κανεὶς νὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ ὅπωςδήποτε.

Τὸ ἀνωτέρω λοιπὸν πρέπει νὰ διορθωθῇ οὕτω, διὰ νὰ γίνῃ καταληπτὸν :

Ἐμπᾶτε χίλιοι ἀλέσετε καὶ ἀλεστικά μὴ δόστε».

Γνωρίζεις τώρα καὶ τὴν φράσιν, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζομεθα, ὁσάκις προτιθέμεθα νὰ σημάνωμεν κάτι το λογικῶς ἀνακόλουθον.

«Ἀπὸ τὴν πόλιν ἔρχομαι καὶ στὴν κορφή καννέλα».

Κακὴ ἡ πρόθεσίς μας σὲ βεβαιῶ. Ἡ φράσις δὲν θὰ ἦτο ἀσυνάρτητος καὶ δὲν θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο δι' ὄν σκοπὸν χρησιμοποιοῦται σήμερον, ἐὰν δὲν παρεφθέρητο ἐκ παρηγήσεως ἢ ἀρχικῆ γραφῆς τῆς.

Κάποιος ταξιδευτὴς ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὸ χωρίον του καὶ διὰ προαποσταλείσης

ἐπιστολῆς ἐξέφραζεν ἐπιθυμίαν πρὸς τὴν πολυπόθητον σύζυγόν του νὰ ἐξέλθῃ αὐτὴ πρὸς προῦπάντησίν του τοῦλάχιστον μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου τῆς πατρίδος των, διὰ νὰ τὴν ἀντικρύσῃ μακρόθεν ἐρχόμενος μετὰ τὸσον μακρὰν ἀπουσίαν. Ἐγράφε λοιπὸν :

«Ἀπὸ τὴν πόλιν ἔρχομαι καὶ στὴν κορφή καὶ ἔλα».

Ἄλλ' ὁ χρόνος καὶ ἡ συνήθεια παρέφθειραν τὴν τελευταίαν ἐπίκλησίν του καὶ τὴν ἀντικατέστησαν μὲ τὸν ἀρωματωδῆ φλοιδὸν τοῦ γνωστοῦ κινναμώμου, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει καὶ οὔτε τὴν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπικλήσεως συμβολικὴν σημασίαν, ὥστε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν τερατώδη ἀντικατάστασιν.

Προσθέτω ἀκόμη τό :

Ζῆσε, Μᾶη μου, νὰ φᾶς τριφύλλι καὶ τὸν Αὐγουστο σταφύλι.

Τὶ ἀνακατεύεται καὶ ἐδῶ ὁ Μάιος μὲ τὸ τριφύλλι καὶ τὰ σταφύλια τοῦ Αὐγουστοῦ, ἐφ' ὅσον τὸν ἐνδιαφέρουν μόνον τὰ κρῖνα καὶ τὰ τριαντάφυλλά του; Ὁ Μάιος ἔχει 31 ἡμέρας καὶ δὲν θὰ παρατείνῃ τὴν ζωὴν του οὔτε μὲ τὸ τριφύλλι οὔτε μὲ τὰ σταφύλια, ἀλλ' οὔτε καὶ μὲ τοὺς τυχόν μακαρίτου Παράσχου. Δὲν πρόκειται λοιπὸν περὶ τοῦ Μαΐου, ἀλλὰ περὶ τοῦ Μαῦρου, τοῦ νηοικτοῦ ὑποζυγίου, τὸ ὁποῖον ὁ ἀγωγιάτης του προσπαθεῖ νὰ ζωογονήσῃ καὶ παρηγορήσῃ μὲ ὑποσχέσεις μελλοντικῆς ἀφθόνου τροφῆς, καθ' ἣν σιγμὴν ἐκεῖνο ἀπέθνησκον ἐξ αἰτίας.

Πρέπει λοιπὸν νὰ λέγωμεν :

Ζῆσε, Μαῦρέ μου, νὰ φᾶς τριφύλλι καὶ τὸν Αὐγουστο σταφύλι.

Σημειῶνω ὡσαύτως τὴν περιεργὸν λέξιν *στριγγλάκια*, μὲ τὴν ὁποίαν ἤκουσα νὰ ὀνομάζον ἐντὸς προσφυγικῶν ζαχαροπλαστείου μικροσκοπικὰ τινα κυλινδροειδῆ γλυκίσματα. Ὁ κατασκευαστὴς των, πολὺν ὄλιγον ἐντριβῆς περὶ τὰ γλωσσολογικά, δὲν ἡμπόρεσεν, ὅταν τὸσον ἀφελῶς τὸν ἠρώτησα, νὰ μοῦ δώσῃ τὴν ἐτυμολογίαν τῆς λέξεως. Ἠθδόκησε μόνον νὰ μοῦ προσφέρῃ ἀπὸ τὸ ἀσύνηδες προϊόν του, τοῦ ὁποῖου ἡ γεῦσις ἤδυνε μὲν ἱκανῶς τὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ δὲν ἱκανοποίησε καὶ τὴν γλωσσολογίαν. Συμπεραίνω ὅμως, κρίνον ἐκ τοῦ σχήματος τῶν κυλινδροειδῶν αὐτῶν γλυκυσμάτων, ὅτι ἡ λέξις «στριγγλάκια» θὰ προέρχεται πιθανώτατα ἐκ παραφθορᾶς τῆς λέξεως «στριγγυλάκια».

Θὰ ἐπεθύμουν ἀκόμη νὰ σοῦ ἐξηγήσω πῶς τὰ «Κομμυὰ τῆς Ἀλέξανδρας» ἔπρεπε νὰ λέγονται «κομμυὰ» ἀλλὰ τὴν σιγμὴν αὐτὴν βλέπω ἐνώπιόν μου ἕνα χαριτωμένον ἐρωτιδέα, παρόμοιον πρὸς τὸν ἀγγέλον ἐκεῖνον τῶν «*Misérables*» τοῦ *V. Hugo*, νὰ κρατῇ τὸν δάκτυλον εἰς τὰ χεῖλη καὶ νὰ χαμογελᾷ πονηρὰ, ἐν ᾧ μὲ τὴν ὁδοίην παλάμην τῆς ἀριστερᾶς του ἀγωνίζεται νὰ φράξῃ

ἐρημητικῶς τὸ πλατὺ στόμιον τοῦ μελανοδοχείου μου, μὲ κίνδυνον νὰ λερωθῇ, ἀπὸ ἐπίμονον προσπάθειαν νὰ μ' ἐμποδίσῃ νὰ προβῶ εἰς τὴν ἐξήγησιν.

Δὲν θέλω ν' ἀντιστῶ περισσώτερον εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πονηροῦ παιδιοῦ καὶ σταματῶ ἐδῶ, ἐπιφυλασσόμενος νὰ σοῦ δώσω προφορικῶς εἰς πρώτην συνάντησίν μας τὴν ὀφειλομένην ἐξήγησιν.

Μετὰ φιλικῶν χαιρετισμῶν.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης Πουντόνι, πειραματισθεὶς διὰ σιγαρέττων ἐπὶ τῆς ἀντοχῆς τῶν μικροβίων εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς νικοτίνης, εὗρεν ὅτι εἰς τὸ στόμα μόνον τὰ ἀσθενεῖς ἀντοχῆς μικρόβια (χολέρας καὶ μηνιγγίτιδος) φρονεύονται.

— Ἐν Γαλλίᾳ μελετᾶται ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως ἡ χρησιμοποίησις τῆς παλιγορίας τοῦ ὄκεανου διὰ τὴν παραγωγὴν κτηνηρίου δυναμειος.

— Ἀγροπερικὴ εἰταιρεία, κεκτημένη πλουσιώτατα κοιτάσματα πετρελαίου ἐν Μεσοποταμίᾳ, μελετᾷ τὴν κατασκευὴν ἄγωγου 600 περίπου χιλιομέτρων διὰ τὴν διοχέτευσιν τοῦ προϊόντος τῆς εἰς λιμένα τῆς Μεσογείου. Ἡ δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς 260 ἑκατομ. φράγκων, ἀλλ' ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν θαλασσίαν μεταφορὰν, ἡ διοχέτευσις θὰ εἶναι ἄκρως οἰκονομικῆ.

— Ὁ μυθολογικὸς πτερωτὸς δράκων φαίνεται, ὅτι ὑπῆρξε πραγματικῶς. Εἰς τὰς φάραγγας τοῦ Γῆ—Σάγκ τῆς Κίνας ἀνεκαλύφθησαν προϊστορικὸι σκελετοὶ μήκους 25—30 μ., ὧν τὰ μεμβρανώδη πτερύγια ὑπενθυμίζουσιν καταπληκτικῶς τὴν εἰκόνα τῶν μυθολογικῶν δρακόντων.

— Εἰς τὸ Νιράυτον τῆς Ἀμερικῆς ἐγένοντο πειράματα τεχνικῆς βροχῆς, στεφθέντα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἀεροπλάνα ὑψωθέντα ὑπὲρ τὰ νέφη, ἐεράντισαν ταῦτα δι' ἠλεκτριζμένης ἄμμου καὶ προκάλεσαν ἐντὸς 10 λεπτῶν κατακλυσμίαν βροχῆν.

— Ὑπεβλήθη ἐν Γαλλίᾳ νομοσχέδιον ἀπονομῆς ἐτησίως συντάξεως 36 χιλ. φράγκων, ὡς ἐθνικῆς ἀνταμοιβῆς, εἰς τὴν ἐπιφανῆ γαλλοπολωνίδα χημικὸν κ. Κιούρη, τὴν ἀνακαλύψασαν καὶ μελετήσασαν λεπτομερῶς τὸ ὄδιον.

— Ἀγγέλλεται, ὅτι αἱ Σύνοδοι τοῦ Βατικανοῦ, αἵτινες εἶχον διακοπῆ ἀπὸ τοῦ 1870, θὰ ἐπαναληφθοῦν τῷ 1925, τῇ συμμετοχῇ 2000 ἱερομένων ἐξ ὅλου τοῦ κόσμου. Βεβαίωται, ὅτι ἡ Σύνοδος αὕτη θ' ἀποτελέσῃ ἱστορικὸν γεγονός διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Θὰ συζητηθῇ κατ' αὐτὴν καὶ ἡ ἔνωσις τῶν ἐκκλησιῶν.

ΤΕΧΝΗ

Ὁ διάσημος Ἄγγλος δραματικὸς συγγραφεὺς Τζωρτζ Μπέρναρ Σῶ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίας νέας κωμῆδιος του ἐδήλωσεν, ὅτι λυπεῖται πού τὸ ἀκροατήριον ὑπεδέχθη αὐτὴν μὲ ἀκρατῆτος γέλωτας καὶ παταγώδη χειροκροτήματα καὶ ἐλπίζει νὰ φθάσῃ ταχέως ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν θὰ καταργηθῶν ταῦτα εἰς τὸ θέατρον, ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ εὐλάβεια, ἡ παρατηρούμενη κατὰ τὴν ἀκρόασιν λειτουργίας.

— Ἐν Βερολίνῳ ἡ πρώτη παράστασις τοῦ «ὀμιλοῦντος κινηματογράφου» ἐστέφη ὑπὸ ἐπιτυχίας, κατόπιν πενταετοῦς ἐργασίας τριῶν διασήμων Γερμανῶν μηχανικῶν, οἱ ὁποῖοι κατάρθωσαν νὰ φωτογραφίσουν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ταινίας ταυτοχρόνως καὶ τὰ φωτεινὰ καὶ τὰ ἡχητικὰ κύματα, πρόβλημα τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἐθεωρεῖτο ἄλυτον.

— Ἐν Παρισίοις ἡ χορευτρία κ. Λώρκα ἐχόρευσεν ἀρχαίους χορούς εἰς Σορβόννην, καταμαγεύσασα τὰ πλήθη.

— Ἐν Βρυξέλλαις, δωδεκαετῆς ζωγράφος, ὁ Ἄλλαν Ἄνδερς Ὀστερλιγκ, οὐ μόνον ζωγραφεῖ εἰς τὴν ἐντέλειαν, ἀλλὰ καὶ κρίνει ὡς πρώτης τάξεως κριτικὸς, ὑποδεικνύων τὰ σφάλματα εἰς ἔργα ἄλλων ζωγράφων.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστάσεως ἀπονέμεται τὸ Ἐθνικὸν Ἀριστεῖον τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν εἰς τοὺς λογοτέχνας Ψυχάρην, Πάλλην, Βλαχογιάννην, Βουτυράν, Καμπουρόγλου, Λυκούδη, Μαλακίσην, Μετάν, Νισβάναν, Ξενοπούλου, Παπαντωνίου, Πορφύραν, Σκίτην, Δ. Ταγκόπουλον, Χόρν. Ἐπίσης εἰς τὸν ζωγράφον Κ. Μαλέαν. Εἰς τοὺς μουσικοὺς Μ. Βάρβογλην καὶ Αἰμ. Ριάδη, εἰς τὰς ἠθοποιούς Κυβέλην Θεοδορίδου καὶ Μαρίαν Κοκοπούλη. Εἰς ἕκαστον τῶν ἄνω δίδονται 5,000 δρχ. διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Ἀριστείου. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ Ἀριστείου θὰ γίνῃ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν εἰς μίαν τῶν προσεχῶν δημοσίων ἐορτῶν.

— Τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν ἐντυπον εἶναι ἡ ἑλληνικὴ Γραμματικὴ τοῦ Κωνστ. Λάσκαρη, ἐκτυπωθεῖσα τῷ 1476 ἐν Μιλάνῳ. Ἡ πρώτη δὲ ἑλληνικὴ ἐφημερίς εἶναι ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφημερίς» ἐκδοθεῖσα ἐν Βιέννῃ τῷ 1793, διςβδομαδιαία, εἰς σχῆμα βιβλίου ὄγδον, ἐκ 16—20 σελίδων.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀμερικῇ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard Ἀριστ. Φουτρίδης, ὁ μεταφράσας εἰς τὴν ἀγγλικὴν τὴν «Ἀσάλευτη Ζωὴ» τοῦ κ. Παλαιᾶ καὶ τὴν «Τρισεύγενη» τοῦ Ἰδίου, ποιητῆς τῶν «Φῶτων τὴν Αὐγὴ», ποιημάτων εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ χίρα τοῦ μεγάλου ὀξυφώνου Καρούζο ἠρραβονίσθη μὲ ἕνα βαθύπλοτον Σκῶτον, τὸν κ. Γ. Ἰγκραμ.

— Ἐν Ἑλβετίᾳ ὑπάρχον σήμερον ἔννοι τὸ ὅλον 187 χιλιάδων, ἐξ ὧν αἱ 105 χιλ. εἶναι ἄνδρες.

— Τὸ ἰσπανικὸν βασιλικὸν ζεύγος θὰ ἐπισκεφθῇ ἐπισήμως τὸ Βατικανόν. Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες γράφουσιν, ὅτι οὐδεὶς ἰσπανὸς βασιλεὺς ἐπισκέφη τὸ Βατικανὸν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Καρόλου τοῦ Γ', υἱοῦ Φιλίππου τοῦ Ε'.

— Οἱ ἰατροὶ τοῦ Λενίν ἐκπλήσσονται διὰ τὴν ἀτόμον βελτίωσιν τῆς υγείας του φρονούν ὅτι ταχέως θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἐργασίαν του.

— Ἐπανεληφθῆσαν οἱ σεισμοὶ ἐν Ἰσπανίᾳ. Οἱ ἀτυχεῖς κάτοικοι τῆς Γιοχομάμας διανυκτερεύουσιν ἔξω τῶν οἰκιῶν των ἐκ φόβου.

— Ἀπέθανεν ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ λόρδου Ρότχιλδ Ναθαναήλ, ἐγκαταλιπὸν κτήματ. περιουσίαν 2,250,000 λιρῶν στερλινῶν. Ἦτο διακριτῆς ἐντομολόγος, ἐγκαταλιπὸν εἰς τὰ βρετανικὰ μουσεῖα τὰς περιφημοὺς αὐτοῦ συλλογὰς χρυσαλλίδων καὶ ἄλλων ἐντόμων.

— Οἱ κάτοικοι τῶν περὶ τὸν Βεζούβιον χωρίων, κατελήφθησαν ὑπὸ πανικοῦ, καθόσον τὸ ἠφαιστεῖον εὐρίσκεται πάλιν ἐν ἐνεργείᾳ, ἐκφευδόντιζον ποσότητα λάβας.

— Αἱ ἐπίσημοι στατιστικαὶ τῆς σεισμικῆς καταστροφῆς τῆς Ἰαπωνίας περιλαμβάνουσιν 99375 νεκρούς, 13071 βαρέως τραυματισμένους καὶ 42890 ἐλαφρῶς.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Εἰς Βουδαπέστην κάποιος ὑπνωτιστῆς Πέρετες εἶχε ἀναστατώσει τὸν κόσμον. Ὅχι μόνον προλέγει τὰ μέλλοντα, ἀλλ' ἡμπορεῖ νὰ πῇ εἰς μίαν κυρίαν, ἂν ὁ σύζυγός της εἶχε ἐρωμένης καὶ πόσας καὶ ἀντιτροφῶς.

— Εἰς κουργεῖον τῆς Ν. Ὑόρκης ὁ Ἐρμαν Κίνοβιτς, ἐνῶ ἐξυρίζετο, κατέπεσεν ἀπόπληκτος. Ὁ ἰατρὸς διεπίστευσε τὸν θάνατον, ἐν τούτοις δι' ἐνέσεως ἀδρεναλίνης εἰς τὴν καρδίαν κατώρθωσε νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν.

— Τῷ 1917 ὑπελογίσθη ὅτι ἀπρητήθησαν 395 βλήματα τοῦ γερμανικοῦ πυροβολικοῦ, διὰ νὰ φονεύσουν, καὶ 76 βλήματα, διὰ νὰ τραυματίσουν ἕνα γάλλον στρατιώτην.

— Ὁ ὕγιος ἄνθρωπος δύναται νὰ ζῆσῃ νῆστις μέχρις οὗ ἀπολέσῃ τὸ τρίτον τοῦ βάρους του.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Ν. Ὑόρκης, ὅτι μία γυναῖκα ἀπὸ τὸ Ἦστ—Σάν Λούις ἐτέλεσε πρὸ τινος τὸν 13ον γάμον της, παρισταμένον μάλιστα καὶ τριῶν ἐκ τῶν πρώην συζύγων της.

— Ὁ ἀγγλὸς ἀρχαιολόγος Βόλφ Τζοελ, ὅστις εἶχε μετασχεῖ καὶ αὐτὸς τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Αἰγύπτου ἀπέθανε μὲ τὸν ἴδιον μυστηριώδη τρόπον τοῦ λόρδου Κάροναβον. Τοῦτο ἐνίσχυσε τοὺς ὑποστηρίζοντας, ὅτι ὁ Τουτ—Ἄγγ—Ἀμών ἐκδικεῖται τοὺς ταράξαντας τὴν προαιώνιον ἡσυχίαν του.

— Η Διεύθυνσις Ἀστυνομίας Παρισίων, ἐξέδωκεν εἰς 200 χιλ. ἀντίτυπα «Ὁδηγὸν τῶν διαβατῶν», διδάσκοντα τὸν καλύτερον τρόπον τοῦ βαδίζειν εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς.

— Εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ Ν. Κόσμου, συναντῶνται ἀφθονοὶ ἀγγελίαι, μὲ προτάσεις πωλήσεως αἵματος ἀνθρώπινου. Τὸ αἷμα τοῦτο καταλλήλως μεταγγίζεται ἀπὸ τὰς φλέβας τοῦ πωλοῦντος εἰς τὰς τοῦ ἀγοράζοντος διὰ θεραπευτικὸν σκοπὸν.

HENRI ARDEL

ΟΛΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

[Μετάφρασις Κας ΕΛΙΖΑΣ Χ. ΔΕΛΕΝΔΑ]

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Τὸ πρόσωπον τοῦ Ντοριάν ἐπῆρεν ἔκφρασιν σοβαρὰν καὶ τὸ διαπερατικὸν βλέμμα του προσηλωθῆ ἐπὶ τῆς Λίνας. Προσπαθοῦσε νὰ μαντεύσῃ γιὰ ποῦ λόγῳ ἤθελε νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ αὐτὸν τὸν περιπάτον! Ἐκείνη ἔχαμογέλασε τὸν ἐκύτταξε μὲ θάρρος καὶ εἰλικρίνειαν καὶ εἶπε:

— Θέλετε νὰ ὑπάγῃ ὁ Γιώργος νὰ ἐξασφαλίσῃ μιὰ θέσι γιὰ σᾶς;

— Ὅχι τὸ κατορθώσῃ; ἐὰν ἀπαντήσῃ δυσκολίας; Γιατί τώρα πλέον δὲν ἔχω καμμίαν διάθεσιν νὰ μείνω στὸ Σεντ' Ἐλλιέ δι' ἡμεῖς ἀπολαύσω τὴν νεκρικὴν ἡρεμίαν τῶν Κυριακῶν.

— Τότε πηγαίνετε μαζί του... Ἐκείνος θὰ μᾶς φέρῃ τὴν ἀπάντησιν. Θὰ συναντηθῶμεν εἰς τὰς ἑνδεκά.

Καὶ οἱ τέσσαρες ἐπροχώρησαν διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πόλιν. Ἐπιφυλάσσοντες δὲ μικρὰς συζητήσεως τὴν ὁποίαν ὁ Γιώργος εἶχε μὲ τὴν ἀδελφὴν του, ὁ Ντοριάν ἠρώτησε τὴν Λίναν:

Ἄγθεια ἐπαναλάβετε μου εἰλικρινῶς ὅτι δὲν εἶμαι ἐνοχλητικὸς. Ἄλλως σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ τὸ εἰπῆτε καθαρὰ καὶ θὰ εὑρω τὸν τρόπον ν' ἀποφύγω... μ' ὄλον ὅτι τοῦτο πολὺ θὰ μὲ λυπήσῃ.

— Ἐνόμιζα ὅτι ἐπέισθητε μὲ πόσῃ εὐχαρίστησιν θὰ σᾶς δεχθῶμεν ὅλοι ἐστὶν συντροφιά μας... Εἶναι τάχα τὰ λόγια τοῦ Γιώργου ποῦ σᾶς κάμνουν ν' ἀμφιβάλλετε;

— Διγὰκι!

— Ἦσυχάστε λοιπὸν... Ἐὰν ἀπέτρεψα τὴν θεῖαν μου νὰ σᾶς καλέσῃ, εἶναι διότι ὁ περιπάτος αὐτὸς μοῦ ἐφαίνετο ἀνούσιος ὑπὸ τὰς συνθήκας ποῦ γίνεται... καὶ ἤθελα νὰ σᾶς ἀπαλλάξω...

— Ἐτσι λοιπὸν ἀπὸ ἀπλῆν φιλάνθρωπίαν μὲ ἀφίνατε ἐστὶν ἔρημίᾳ μου;

— Ἀπὸ ἀπλῆν φιλάνθρωπία! Ἄλλα τώρα ἀπὸ μεγάλον ἐγωϊσμὸν εἶμαι κατευχαριστημένη ὅτι θὰ σᾶς ἔχω σύντροφον τῆς δοκιμασίας!...

Ἡ Λίνα εἶχεν ὀμιλήσει μὲ τόσῃ ἀπλῆν εἰλικρίνειαν καὶ ὁ Ντοριάν τὴν ἐγνώριζε πλέον ἀρκετὰ καλά, ὥστε νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃ διόλου διὰ τὴν ἐννοίαν τῶν λόγων τῆς. Ἐφυγε λοιπὸν βιαστικὸς μὲ τὸν Γιώργον διὰ νὰ προφθάσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ θέσιν.

Εἰς αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα ἡ Λίνα καὶ ἡ Λουκία ἐπέστρεψαν εἰς τὸ σπίτι. Στὸν κήπον εὐρήκαν τὴν

Μοῦσαν καὶ τὴν Μητέρα τῆς ἣ ὁποία μάλιστα ἤκουσε τὸ κουδοῦνι ἔσπευσε νὰ ὑποδεχθῇ τὰ κορίτσια.

— Ἐνα νέο ποῦ θὰ σ' ἐνθουσιάσῃ! Μαρμὰ, ἐφώνησε ἡ Λουκία. Ὅχι ἔχωμεν καὶ ἄλλον σύντροφο τοῦ περιπάτου μας τὸ ἀπόγευμα.

— Ποῖον λοιπὸν;... Μήπως...

— Τὸν Κύριον Ντοριάν... Ναι! ὁ Γιώργος τοῦ διηγήθη ὅτι ἔχομεν ἐκδρομὴν καὶ ἀμέσως ἐζήτησε νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ!

— Ἄ! Λίνα, βλέπεις λοιπὸν ὅτι εἶχα δίκαιον!

— Δίκαιον εἰς τί; ἠρώτησεν ἡ Μοῦσα ἣ ὁποία δὲν εἶχε μάθῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς μητρὸς τῆς νὰ καλέσῃ τὸν Ντοριάν.

— Δίκαιον νὰ θέλω νὰ προτείνω εἰς τὸν Ντοριάν νὰ ἔλθῃ μαζί μας σήμερον. Ἡ Λίνα ἐπέμενε ὅτι αὐτὸς ἔχει ἀντιπάθειαν μὲ τὰς ἐκδρομὰς ὅταν εἶναι πολὺς κόσμος.

— Πόσον καλὰ εἶσαι πληροφορημένη! Λίνα, ἡ μάλλον πόσον καλὴν πρόφασιν ἐφαντάσθη διὰ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν Ραϋμόνδον Ντοριάν, ἀπλῶς ἐπειδὴ ζηλεύεις τὴν προσοχὴν τὴν ὁποίαν μοῦ ἀποδεικνύει καὶ τὴν πνευματικὴν μας συνεννόησιν! Ἡ Λίνα ὠχρίασε καὶ τὸ νεαρὸν πρόσωπόν τῆς ἐπῆρεν ἔκφρασιν ἀξιοπρεπείας σχεδὸν ὑπερηφάνου.

— Ἀπατάσαι, Σουλβία, δὲν σὲ ζηλεύω καθόλου καὶ ὁ τρόπος τοῦ φέρεσθαι τοῦ Κου Ντοριάν ἀπέναντι σου δὲν μ' ἐνδιαφέρει διόλου.

— Τόσον τὸ καλλίτερον γιὰ σένα.

— Γιατί;

— Διότι θὰ ἔχανες τὸν καιρὸν σου ἂν ἤλπιζες νὰ ἐλκύσης τὸν Ραϋμόνδον Ντοριάν ὅπως προσπάθῃς νὰ ἐλκύσης ὅλους τοὺς νέους. Σ' ἀρέσει νὰ σὲ θαυμάζουν καὶ καταλαβαίνω πόσον ἡ κατάκτησις ἐνὸς νέου αὐτῆς τῆς ἀξίας σ' ἐνδιαφέρει. Ἄλλα πάρε τὴν ἀπόφασιν, ὥραία μου Ρωσσίδα, αὐτὸς ὁ κριτικὸς δὲν ἐνδιαφέρεται παρὰ γιὰ τὰς γαλλίδες... Μιὰ φιλικὴ συμβουλή, ἀφοῦ τὸ ἔφερον ἡ ὀμίλια.

Ἡ Λίνα ἐτήκωσε τοὺς ὄμους μὲ περιφρόνησιν γιὰ τὰ βλακώδη λόγια τῆς Μοῦσας.

Ὅτε κατεδέχθη ν' ἀποδείξῃ ἐστὶν Σουλβίαν ὅτι ἀντελαμβάνετο τὴν ζήλεια τῆς.

Ψυχρά, ψυχρά ἠρώτησε μόνον:

— Δὲν ἐννοῶ καλὰ ποῦ θέλεις νὰ καταλήξῃς; Μήπως ἐπιθυμῆς νὰ μείνω στὸ Σεντ' Ἐλλιέ τὸ ἀπόγευμα;

— Τί ἰδέα! ἀγαπητῆ μου, ἔσπευσε νὰ διαμαρτυρηθῇ ἡ Κα Γοζελὶν ἣ ὁποία πολὺ ταραγμένη, ἤκουε τὴν Σουλβίαν μὲ δυσἀρέσκειαν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ τὴν ἐπιπλήξῃ. Νὰ μείνης στὸ Σεντ' Ἐλλιέ, τί λόγια εἶναι αὐτά!... Καὶ τί θὰ γείνη ὁ θαυμαστής σου, ὁ ποιητὴς μας, καὶ ἔλθῃ ἡ οἰκογένεια του ποῦ σὲ λατρεῖ καὶ ἐκείνη; Ἐλα, ἔλα λησμόνησε τώρα ὅλες αὐτὲς τὰς μικροανοησίες καὶ πῆγαινε νὰ ἐτοιμασθῇς, πηγαίνω καὶ ἐγὼ νὰ ἰδῶ ἂν ἡ Μαθλίνα μᾶς ἔχει ἐτοιμον τὸ πρόγευμα. Ἡ Κα Γοζελὶν ἔσπευσε πρὸς τὸ σπίτι καὶ ἡ Σουλβία τὴν ἠκολούθησε, χωρὶς νὰ ρίξῃ οὔτε ἓνα βλέμμα ἐπὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς!

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΟΥ", ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 32

ΓΝΗΣΙΟΝ ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ
ΑΠΟΣΤΑΦΥΛΙ
ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΚΟΝΙΑΚ
ΠΟΥΡΗ

Βραβευθὲν

ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ-ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Διὰ νὰ εἰσθε πάντοτε ὑγιεῖς

Πίνετε τὸ βραβευθὲν εἰς ὅλας τὰς Ἐκθέσεις

ΚΟΝΙΑΚ

Σ. ΚΑΙ Η. ΚΑΙ Α. ΜΕΤΑΞΑ

(Προσέξατε πολὺ εἰς τὴν μάρκαν)

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὅδος Ἀριστείδου 7.—Τηλεφ. 3-53.

ΕΦΘΑΣΑΝ ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Α. ΑΡΙΑΝΟΥΤΣΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΡΡΗ 43

ΠΡΑΤΗΡΙΑ	} ΣΤΑΔΙΟΥ 57	} ΑΘΗΝΑΙ
	} ΑΙΟΛΟΥ 166	

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ — Ἰδρυθεῖσα τῷ 1918

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. — Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ καταβληθὲν Δρ. 10.000.000
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ἀποθεματικὰ Δρ. 2.037.802.95

Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου: Παντελῆς Τοῦτσουκλῆς

Σύμβουλοι Διευθυνταί: Δ. Μιαούλης καὶ Ἄν. Σπουργίτης.

Τραπεζικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἶδους

Καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ Ξένα νομίσματα ὑπὸ τοῦς ἐννοικωτέρους ὅρους.

Διὰ τοὺς πάσχοντες

Ὄφθαλμολογικὰ Νοσήματα

Συνιστῶμεν ὑπευθύνως τὴν τελειοτέραν ὀφθαλμολογικὴν Κλινικὴν:

ΤΟΥ Κ. ΣΠΗΛΟΥΙ. ΧΑΡΑΜΗ

*Υφηγητοῦ ὀφθαλμολόγου τῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων.

ΑΘΗΝΑΙ, ὁδὸς Μεγάνδρου 27

*Ἀριθ. Τηλεφώνου: 6-54

ΤΥΠΟΙΣ: ΜΙΧ. ΜΑΝΤΖΕΒΕΛΑΚΗ Ὅδος Μιλτιάδου 7—ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ "Ο ΤΙΤΑΝ,"
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΚΕΦΑΛΑΙΑ: 3,000,000

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
 ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 126
 = ΓΡΑΦΕΙΑ ΦΟΡΤΩΣΕΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ-ΤΗΛ. ΑΡΙΘ. 427 =

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ
 ΤΗΛΕΦ. ΑΡΙΘ. 336
 ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΤΙΤΑΝ", ΑΘΗΝΑΣ

Τσιμέντα «TITAN» τύπου ΠΟΡΤΛΑΝ (Ciment artificiel Portland) ανταποκρινόμενα εις τους αυστηροτέρους επισήμους κανονισμούς των πεπολιτισμένων Κρατών δι' έργα εκ Μπλτων πάσης φύσεως.
 Βέτος Armé λιμενικά, πλακοποιία, επιστρώσεις, υψοστρώσεις οδών, κατασκευή πλινθών, (τούβλων) και ογκολίθων (άγκωνάρια) κτλ κ. π.
ΤΣΙΜΕΝΤΟ «ΚΥΚΛΩΨ». Ειδική κονία, κατάλληλος δια την παρασκευήν υδραυλικών αμμοκονιαμάτων δια συνήθεις λιθοδομάς ή πλινθοδομάς, αντικαθιστά με πλείστα όσα προτερήματα τα αμμοκονιάματα εκ άσβέστου.
 Πολύ ταχύτερα πήζει, Άσυγκρίτως μεγαλύτερα άντοχή, όδεν: Ταχύτης έκτελεσεως. Σημαντική ελάττωσις του πάχους των τοίχων, ήτοι κέρδος εις χρησιμον χρόνον και οικονομία εις έργατικά και όγκον λιθοδομής.
 Συνιστάται ιδιαίτερος δι' έργα λιμενικά.
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Η Διεύθυνσις της Εταιρίας «TITAN» δέτει την πολυετή της πείραν δια την χρησιμοποίησιν των τσιμέντων εκ' άπάντων των κλάδων της οικοδομής εις την διάθεσιν των ενδιαφερομένων.
 Πληροφορία εις τα Γραφεία: Όδοσ, Σταδίου 33, προφορικώς και δι' άλληλογραφίας.

REVUE COMMERCIALE DE GRECE,
 RUE AVEROFF No. 20

Είκοσασέλιδος Μηνιαία Γαλλική Έμπορική Έπιθεώρησις της Ελλάδος εκδόδομένη εν Αθήναις.

Έτησία Συνδρομή Έσωτερικού Δρ. 15
 > > Έξωτερικού Φρ. 15

Το πρώτον τεύχος αποστέλλεται δωρεάν τῷ αιτούντι.

ΟΙΝΟΙ
"ΜΑΡΚΟ,"
 ΛΕΥΚΟΙ
 ΚΑΙ
 ΕΡΥΘΡΟΙ
 ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΙ
 ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ

ΚΟΝΙΑΚ
"ΒΟΤΡΥΣ,"
 Παλαιόν
 άπόσταγμα οίνων
 ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΝ
 Πωλείται
 Εις όλα τα κέντρα
 Καταναλώσεως

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΚΟΝΙΑΚ & ΛΙΚΕΡ

Εἶναι τῶν

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΟΛΑ ΑΝΕΞΑΙΡΕΤΩΣ ΤΑ ΠΟΤΑ ΤΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΑ

ΠΙΝΕΤΕ ΧΩΡΙΣ ΔΙΣΤΑΓΜΟΥΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
 Ίδρυθείσα τῷ 1893

Έκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ
 Δρ. 48,000,000

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
 Δρ. 16,350,000

Έδρα ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ Τλ. Διεύθ. «ΤΡΑΘΗΝΩΝ»

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αθήναι, Αγρίνιον, Αργοστόλιον, Βόλος, Ζάκυνθος, Ηράκλειον, Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι, Κέρκυρα, Λάρισα, Λεβάδεια, Λήμνος (Κάστρον), Μυτιλήνη, Πάτρα, Πειραιεύς, Πρέβεζα, Πύργος, Ρέθυμνος, Σάμος (Βαθύ), Σάμος (Καρλόβασι), Σύρος, Τρίπολις, Χαλκίς, Χανιά και Χίος.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Λονδίνον 22 Fenchurch Street, Κων/πολις (Γαλιτά), Κων/πολις (Πέραν), Κων/λις (Σταμπούλ), Νέα Υόρκη (Αμερικη), 25, Pine Street Αλεξάνδρεια, Κάιρον, Πόρτ-Σάι'δ, Σμύρνη, Δίεσσοσ, Λενκωσιά.

Πρακτορεία: Άμφισσα, Ίθακη, Κιάτον, Κορινθος Σπάρτη.

Άνταπροκρίται καθ' όλην την Ελλάδα και εις τας κυριώτερας πόλεις του Κόσμου.